

ΛΕΞΙΣ

ŘECKO-ČESKÝ SLOVNÍK

Dvoučísli v závorkách označují lekci a odstavec, resp. poznámku pod čarou, v nichž se slovo v daném významu vyskytuje poprvé. Jsou-li v závorce dvoučísli dvě, znamená to, že při prvním výskytu (v poznámce pod čarou) nebyl daný tvar ještě gramaticky probrán a objevuje se proto ještě jednou (v hlavní slovní zásobě), když už je gramaticky jasný.

A

- ἀγαθός, -ή, -όν dobrý (2, 2b)
 ἄγαλμα, -ατος, τό obraz, socha (9, 6)
 ἀγανακτῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — být rozhořčený (28, 5)
 ἀγαπῶ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην mít rád (16, 4)
 ἀγγέλλω, ἀγγελῶ, ἠγγεῖλα, ἠγγελκα, ἠγγελομαι, ἠγγέλθην oznamovat (25, 10)
 ἄγγελος, -ου, ὁ posel (21, 3)
 ἀγέλη, -ης, ἡ stádo (17, 4)
 ἀγεννής, -ές nedůstojný (28, 20p)
 ἀγνοῶ, -εἶν, ἀγνοήσω, ἠγνόησα, ἠγνόηκα, ἠγνόημαι, ἠγνοήθην neznat, nevědět (35, 6)
 ἄγονος, -ον (τινός) neúrodný, neplodný pokud jde o (8, 9p)
 ἀγορά, -ᾶς, ἡ náměstí (28, 1)
 ἀγοράζω, ἀγοράσω, ἠγόρασα, ἠγόρακα, ἠγόρασμαι, ἠγόρασθην kupovat (39, 2)
 ἀγορεύω, -εὔσω, -ευσα, -ευκα, -ευμαί, -εὔθην mluvit, hovořit (20, 6)
 ἄγριος, -ία, -ιον polní, venkovský, divoký (8, 4)
 ἄγω, ἄξω, ἠγαγον, ἠγά, ἠγάμαι, ἠγάθην vést (5, 4)
 ἀγών, -ῶνος, ὁ zápas, závod (19, 1); bitva, boj (28, 29p) ◊ ἄ. γυμνικός sportovní soutěž (24, 17p)
 ἄδεής, -ές nebojácný (36, 4)
 ἄδεώς (adv.) bez obav, v klidu (19, 9p)
 ἀδελφός, -οῦ, ὁ bratr (5, 2)
 ἀδιάφθαρτος, -ον nezkažený (29, 14p)
 ἀδίδακτος, -ον který se nedá naučit (18, 3p)
 ἀδίκημα, -ατος, τό bezpráví (21, 3)
 ἀδικία, -ας, ἡ nespravedlnost, křivda (31, 2)
 ἄδικος, -ον nespravedlivý (1, 5)
 ἀδικούμαι, -εἴσθαι, -ήσομαι, -ημαι, -ήθην snášet křivdu (14, 1)
 ἀδικῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — křivdit (14, 1)
 ἀδοξία, -ας, ἡ neuctivost, nevážnost (30, 2)
 ἄδω, ἄσομαι, ἠσα, ἠσμαι, ἠσθην zpívat (26, 4)
 ἀεὶ vždy (2, 1)
 ἀετός, -οῦ, ὁ orel (6, 2)
 ἀηδής, -ές nemilý, nepřijemný (24, 32p)
 ἀθάνατος, -ον nesmrtelný (25, 2)
 ἄθεος, -ον bezbožný (1, 16p)
 ἀθεράπευτος, -ον zanedbaný (26, 21p)
 ἄθλιος, -ία, -ιον nešťastný (10, 7)
- ἀθροίζω, -οῖσω, -οῖσα, -οῖκα, -οῖσμαι, -οῖσθην shromazďovat (7, 1)
 ἀθρόος, -ον shromážděný, namačkaný, natěsnaný (31, 6)
 ἄθυμος, -ον malomyslný, nesmělý (2, 1)
 ἀθυμῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, —, — trápit se, být malomyslný (29, 30p)
 αἴλουρος, -ου, ὁ kočka, kocour (17, 3)
 αἰμύλος, -η, -ον lichotný, úlisný (19, 6)
 αἰνιγμα, -ατος, τό hádanka (39, 1p)
 αἰροῦμαι, -εἴσθαι, -ήσομαι, εἰλόμην, ἤρημαι, — brát si, vybírat, volit (6, 5)
 αἶρω, ἄρῶ, ἦρα, ἦρακα, ἦραμαι, ἦραθην zvedat (32, 5)
 αἰρῶ, -εἶν, -ήσω, εἶλον, ἤρηκα, ἤρημαι, ἠρέθην vzít, brát (6, 3); dobývat (24, 7p)
 αἰσθάνομαι, αἰσθήσομαι, ἠσθόμην, ἠσθημαι, — pozorovat, pociťovat (15, 5)
 αἰσθησις, -εως, ἡ pozorování, vnímání (18, 6)
 αἰσχροκερδής, -ές hamižný, chamtivý (12, 27p)
 αἰσχρός, -ά, -όν ošklivý, hanebný (9, 3)
 αἰτία, -ίας, ἡ příčina (3, 3)
 αἵτιος, -α, -ον (τινός) vinen něčím (31, 2)
 αἰτιῶμαι, -ᾶσθαι, -ᾶσομαι, -ασάμην, -αμαι, -ᾶθην (dm.) obviňovat (16, 3)
 αἰτῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην žádat, prosit (7, 1)
 αἰχμοφόρος, -ου, ὁ kopiník (23, 22p)
 αἰών, -ῶνος, ὁ αἰόν, (lidský) věk, věčnost (31, 4)
 ἄκλητος, -ον nepozván (36, 8p)
 ἀκμάζω, —, -σα, -κα, —, — kvést, být v rozkvětu (38, 1p)
 ἀκολασία, -ας, ἡ unáhlenost, nezřízenost (22, 4)
 ἀκοῦμαι, -εἴσθαι, -οῦμαι, -εσάμην, —, ἠκέσθην uzdravovat (22, 18p)
 ἀκούω, ἀκούσομαι, ἠκουσα, ἀκήκοα, ἠκουσμαι, ἠκούσθην (τινός) slyšet někoho (8, 5); (πρός τινας) naslouchat někomu (10, 20p)
 ἄκρα, -ας, ἡ výběžek, nejzazší bod (3, 10p)
 ἀκριβής, -ές přesný (20, 3)
 ἀκριβῶ, -οῦν, -ώσω, -ωσα, -ωκα, -ωμαι, -ώθην důkladně znát (27, 1p)
 ἄκρον, -ου, τό vrchol (3, 4)
 ἀκρόπολις, -εως, ἡ vyšehrad (29, 22p)
 ἀκτῆ, -ῆς, ἡ pobřeží (37, 1p)
 ἀλήθεια, -είας, ἡ pravda (3, 3)
 ἀληθεύω, -εὔσω, -ευσα, —, —, — mluvit pravdu (29, 16p)
 ἀληθής, -ές pravdivý (10, 18p; 20, 4)

ἀλίσκομαι, ἀλώσομαι, ἔαλων, ἔαλωκα, —, — být
 zabrán, zajat (27, 4)
 ἀλκή, -ῆς, ἡ síla, odvaha ◊ δι' ἀλκῆς vlastními
 silami (36, 15p)
 ἀλλά ale ◊ ἀλλὰ καὶ ale i (1, 6)
 ἀλλήλων navzájem (3, 4) ◊ ὅπ' ἀλλήλων na-
 vzájem (32, 18p)
 ἄλλομαι, ἀλοῦμαι, ἡλάμην, —, — skákat (8, 1)
 ἄλλος, -η, -ο jiný (4, 1) ◊ οἱ ἄλλοι, -ων ostatní
 (21, 4)
 ἀλλότριος, -ία, -ιον cizí (2, 3)
 ἄλλως (adv.) jinak (35, 10)
 ἀλοῶ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην mlátit
 obilí (19, 5)
 ἀλώπηξ, -εκος, ἡ liška (2, 20p; 11, 1)
 ἄμα zároveň (14, 5)
 ἀμαθής, -ές nepoučený, nevzdělaný (12, 30p; 15, 2)
 ἀμαρτάνω, -ήσομαι, ἤμαρτον, ἡμάρτηκα, -ημαι,
 -ήθην mýlit se, chybovat (6, 8)
 ἀμείβομαι, -ψομαι, ἡμειψάμην, ἡμειπται, ἡμείφ-
 θην odvětit (31, 1)
 ἀμελῶ, -εῖν, -ήσω, ἡμέλησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην
 (τινὸς) zanedbávat (26, 8)
 ἀμήχανος, -ον neodolatelný, nevýslovný, nepřed-
 stavitelný, úžasný (21, 13p)
 ἀμύγαλον, -ου, τό mandle (32, 9p)
 ἀμύνω, -νῶ, ἤμυνα, —, —, — odvracet, odrazit,
 chránit, bojovat za něco (28, 7)
 ἀμφί (τινὰ) kolem, okolo někoho (30, 1)
 ἀμφιεννύω (-έννυμι), -έσω, ἡμφίεσα, —, ἡμφίεσο-
 μαι, ἡμφιέσθην oblékat, poskytovat šaty
 (17, 14p)
 ἀμφισβήτησις, -εως, ἡ spor, pochybnost (19, 1)
 ἀμφοτέρως, -α, -ον oba dva (12, 1)
 ἄν snad (2, 4)
 ἀναβαίνω, -βήσομαι, -έβην, βέβηκα, —, —, — vy-
 lézt na něco (4, 2p); vystoupit jako svědek (29, 9p)
 ἀναγκάζω, -άσω, -ασα, -ακα, -ασμαι, -άσθην nutit
 (21, 4)
 ἀνάγκη, -ης, ἡ nutnost (6, 4)
 ἀναγράφω, -ψω, -ψα, -φα, -μμαι, -φην psát, zapí-
 sovat (22, 5p)
 ἀνάδατος, -ον rozdělený ◊ ἀνάδατος ποιῶ
 rozdělovat (38, 10p)
 ἀναιδής, -ές nestydatý, drzý (21, 2)
 ἀναιρῶ, -εῖν, -ήσω, -εἶλον, -ήρηκα, -ήρημαι,
 -ῆρεθην zabít (6, 3)
 ἀνακοινοῦμαι, -οὔσθαι, -ώσομαι, -ωσάμην,
 -ωμαι, — (τινί τι) účastnit se s někým něčeho,
 podílet se (24, 15p)
 ἀναλαμβάνω, -λήψομαι, -έλαβον, -εἶληφα,
 -εἶλημαι, -ελήφθην (τινὰ) získávat někoho na
 svou stranu (17, 13p)
 ἀναλίσκω, ἀναλώσω, ἀνήλωσα, ἀνήλωκα, ἀνή-
 λωμαι, ἀνηλώθην zabít (8, 1)
 ἀνάλωμα, -ατος, τό náklad (39, 10p)
 ἀναμιμνήσκομαι, —, ἀναμémνημαι, ἀνεμνήσ-
 θην (dp.) vzpomínat si (21, 3)
 ἀναμιμνήσκω, ἀναμνήσω, -ησα, —, -ημαι,
 -ήσθην připomínat, upomínat (29, 2)
 ἀναμίξ smíšeně (23, 13p)
 ἀνάμνησις, -εως, ἡ vzpomínání (25, 2)
 ἄναξ, ἄνακτος, ὁ vládce, panovník, pán (12, 28p)
 ἀναπαύομαι, -παύσομαι, -επαυσάμην,
 -πέπαυμαι, — odpočinout si (7, 4)
 ἀναπεύθομαι, -πέισομαι, -επιθύομαι, -πέποιθα,
 -πέπεισομαι, -επέισθην být přesvědčován, po-
 slouchat (14, 1p)
 ἀναπέτομαι, -πτήσομαι, -επτάμην (-έπτην),
 -πέπταμαι, — vzlétnout (37, 33p)
 ἀναπηδῶ, -ᾶν, -ήσομαι, -ησα, —, —, — vyskočit,
 vystoupit nahoru (25, 19p)
 ἀναπνοή, -ῆς, ἡ (vύ)dech (4, 5p)
 ἀναρρίπτω, -ρρίψω, -έρριψα, -έρριφα,
 -έρριμμαι, -ερρίφθην vyhodit, hodit (22, 9)
 ἀναρχία, -ας, ἡ anarchie, bezvládi, neposlušnost
 (37, 2)
 ἀνάστατος, -ον vypleněný, zpusťovaný ◊ ἀνά-
 στατος τίθημι zpusťovat (37, 6p)
 ἀνασώζομαι, -ώσομαι, -ωσάμην, -ω(σ)μαι, —
 znovu ovládnout, zachránit (31, 8p)
 ἀνατείνω, -τενῶ, -έτεινα, -τέτακα, -τέταμαι,
 -ετάθην rozpínat, vzpínat (18, 3)
 ἀνατίθημι, -θήσω, -έθηκα, -τέθηκα, -κείμαι,
 -ετέθην klást za oběť, zasvěcovat (32, 3)
 ἀνδρείος, -εἶα, -εἶον udatný, statečný (8, 1)
 ἀνδριάς, -άντος, ὁ socha (37, 20p)
 ἀνελεύθερος, -ον nevhodný pro svobodného člo-
 věka (28, 21p)
 ἄνεμος, -ου, ὁ vítr (16, 3)
 ἀνεπίσκεπτος, -ον bez povšimnutí (26, 22p)
 ἀνέρχομαι, ἀνειμι, ἀνήλθον, ἀνελήλυθα, —, —
 vystoupit, vyjít (3, 4); vycházet ven (21, 3)
 ἄνευ (τινὸς) bez (5, 7)
 ἀνεψιός, -οῦ, ὁ bratranec (10, 2p)
 ἀνῆρ, ἀνδρός, ὁ muž, člověk (10, 6)
 ἀνθρώπιος, -α, -ον lidský (6, 5)
 ἀνθρωπος, -ου, ὁ člověk (1, 1)
 ἀνίημι, -ήσω, -ήκα, -εἶκα, -εἶμαι, -εἶθην zanechá-
 vat, zanedbávat, polevovat (33, 4)
 ἀνίσταμαι, -στήσομαι, -έστηκα, —, —
 vstát, postavit se (34, 6)

- ἀνιῶ, -ᾶν, -άσω, -ασα, ἠνίακα, —, ἠνιάθην trápít, obtězovat (24, 3)
- ἀνιῶμαι, -ᾶσθαι, -άσομαι, —, ἠνίημαι, ἠνιάθην starat se (24, 21p)
- ἀνόητος, -ον nerozumný, nerozvázny (6, 8)
- ἄνοια, -ας, ἡ nerozum (22, 4)
- ἀντί (τινὸς) místo čeho (7, 1)
- ἀντικαθίστημι, -στήσω, -έστησα, —, —, -εστάθην ustanovovat místo někoho (37, 22p)
- ἀντιμετρῶ, -εῖν, —, -ησα, —, —, -ήθην vyměřit z druhé strany, zase vyměřit (30, 24p)
- ἀντιτίθημι, -θήσω, -έθηκα, -τέθηκα, -κείμαι, -ετέθην (τί τινος) klást, dávat něco místo něčeho (32, 2)
- ἀνύω, -ύσω, ἤνυσα, -κα, -σμαι, -σθην konat, vykonávat, uskutečňovat (32, 6p)
- ἄνω nahore (21, 3)
- ἄξια, -ας, ἡ co komu náleží (odměna i trest) (21, 16p)
- ἄξιοεργός, -όν schopen práce, díla (26, 8p)
- ἄξιόλογος, -ον ten, který stojí za zmínku, významný (20, 6)
- ἄξιος, -ία, -ιον (τινὸς) hodný (hoden) (5, 1)
 ◊ πολλοῦ ἄξιος (draho)cenný (5, 1)
- ἄξιῶ, -οῦν, -ώσω, -ωσα, -ωκα, -ωμαι, -ώθην vážit si, žádat, prosit (17, 2)
- ἄξιωμα, -ατος, τό hodnost, úřad (39, 14p)
- ἄξων, -ονος, ὁ osa ◊ οἱ ἄξονες otáčivé tabule (26, 17p)
- ἀπαγορεύω, ἀπερῶ, ἀπείπον, ἀπείρηκα, ἀπείρημαι, ἀπερρήθην zakázat, zapovědět (28, 1)
- ἀπάγω, ἀπάξω, ἀπήγαγον, ἀπήγα, ἀπήγαμι, ἀπήχθην odvést (33, 7)
- ἀπαιδευσία, -ας, ἡ nevychovanost, nekázeň (35, 5p)
- ἀπαιδευτος, -ον nevzdělaný, nevychovaný (35, 12p)
- ἀπαιτῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην žádat zpět (31, 14p)
- ἀπαλλάττομαι, -άξομαι, —, -αγμαί, -γην (dp.) vzdálit se, odejít, odklidit se (4, 1)
- ἀπαντῶ, -ᾶν, -ήσω (-ήσομαι), -ήνησα, -ηκα, -ημαι, — (τινὸς) potkat někoho (35, 26p)
- ἄπας, ἄπασα, ἄπαν všechen (18, 2)
- ἄπειμι, -εῖναι, -έσομαι, —, — být nepřítomen (14, 2)
- ἀπεικάζω, -σομαι, -ασα, —, -σμαι, -άσθην (τί τινα) přirovnávat něco n. někoho k něčemu (27, 17p)
- ἀπειρία, -ας, ἡ nezkušenost, nevědomost (25, 10p)
- ἄπειρος, -ον (τινὸς) nezkušený, neznalý něčeho (26, 19p)
- ἀπεργάζομαι, -άσομαι, -ασάμην, -εῖργασμαι, -εῖργάσθην dokončit, dodělat (9, 5)
- ἀπεχθάνομαι, -εχθήσομαι (-ανοῦμαι), -ηχθόμην, -ήχθημαι, — znelíbit se, zneprátelet si (14, 5)
- ἀπέχομαι, -σχήσομαι, -εσχόμην, -έσχημαι, — (τινὸς) zdržovat se něčeho (6, 6)
- ἀπέχω, -σχήσω, -έσχον, -έσχηκα, -έσχημαι, — přijmout (32, 12p)
- ἀπιστῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην neposlouchat, nevěřit (20, 6)
- ἄπλετος, -ον neschetný (31, 7p)
- ἀπληστία, -ας, ἡ nenasytlost (33, 18p)
- ἄπληστος, -ον (τινὸς) nenasytlý, toužící po něčem (8, 4p)
- ἀπλοῦς, -ῆ, -οῦν jednoduchý (22, 1)
- ἀπό (τινὸς) z, od (2, 2a)
- ἀποδέχομαι, -δέξομαι, -εδεξάμην, -δέδεγμαί (dm.) uznat, přiznat (20, 4)
- ἀποδέω, -εῖν, -εήσω, -έησα, -έηκα, -έημαι, -εήθην (τινὸς) zaostávat (22, 8p)
- ἀποδημῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — odcestovat, být v cizině (39, 2)
- ἀποδημία, -ας, ἡ cesta, výprava (4, 2)
- ἀποδίδομαι, ἀποδώσομαι, ἀπεδόμην, πέπρακα, πέπραμαι, ἐπράθην prodat (do otroctví) (31, 6)
- ἀποδίδωμι, -δώσω, -έδωκα, -δέδωκα, -δέδομαι, -εδόθην odevzdat, vrátit zpět (35, 6)
- ἀποθήκη, -ης, ἡ místo k ukládání, sýpka (8, 19p)
- ἀποθνήσκω, -θανοῦμαι, -έθανον, -τέθηκα, —, — umřít (1, 1); (ὑπό τινος) být zabit někým (31, 9p)
- ἀποικίζω, -ιῶ, -ισα, -ικα, -ισμαι, -ίσθην vyhnat z domu, vystěhovat (26, 10p)
- ἄποικος, -ου, ὁ osadník, kolonista (17, 2) ◊ ἡ ἄ. kolonie (37, 2p)
- ἀποκλαίω, -κλαύσομαι, -έκλαυσα, -κέκλαυκα, -κέκλαυμαι, -εκκλαύσθην oplakávat (8, 1)
- ἀποκρίνομαι, -κρινοῦμαι, -κρινάμην, ἀποκέκριμαι, -εκρίθην (dm.) odpovídat (4, 1)
- ἀποκρύπτομαι, -ψομαι, -ψάμην (ἀπεκρυβόμην), -μμαι, — skrývat, zatajovat (12, 31p)
- ἀποκτείνω, -ενῶ, -εῖνα, ἀπέκτονα, —, — usmrtit, zabit (28, 1)
- ἀπολαύω, -αύσομαι, -αυσα, -λέλαυκα, -λέλαυμαι, -αύσθην užívat, rozívat (21, 4)
- ἀπολέγω, -ξω, -ξα, -εἰλοχα, -εἰλεγμαι, -ελέγην vybírat (23, 20p) ◊ ἀπολέγω τινὸς βλάβην odvracet škodu od něčeho, zabránit škodě (34, 17p)
- ἀπολείπω, -λείψω, -έλιπον, -λέλοιπα, —, -ελείφθην předechnat, nechat za sebou (24, 8)
- ἀπόλλυμαι, ἀπολοῦμαι, ἀπώλομην, ἀπόλωλα, — být poškozován, ničen, hynout (24, 2)

- ἀπόλλυμι, ἀπολω, ἀπόλεσα, ἀπολώλεκα, —, —
ničit, hubit, ztratit (24, 2)
- ἀπολύω, -λύσω, -έλυσα, -λέλυκα, -λέλυμαι,
-ελύθην propoušit (20, 4); (τινά τινος) osvobo-
dit, zbavit někoho (dluhû) (12, 20p)
- ἀπομαραίνομαι, —, -αμμαι (-ασμαι), -
εμαράνθην mizet, ubývat (35, 20p)
- ἀποπέμπω, -πέμψω, -έπεμψα, -πέπομφα, ἀποπέ-
πεμμαι, -επέμφθην posílat, odesílat (1, 5)
- ἀποπνίγομαι, -ξομαι, -γμαί, -χθην udušit se,
utopit se (37, 34p)
- ἀπορία, -ας, ή nedostatek, nouze (2, 1)
- ἀποροῦμαι, -εἶσθαι, -ήσομαι, ήπόρημαι, ήπορή-
θην (pas.) významově syn. s ἀπορῶ (25, 2)
- ἀπορῶ, -εἶν, -ήσω, ήπόρησα, —, —, — být v nedo-
statku, být bezradný (25, 2)
- ἀποστατῶ, -εἶν, -ήσω, —, —, — (τινὸς) být vzdá-
len, nepřítomen (29, 26p)
- (ἀπο)στέλλω, στελω, ἔστειλα, ἔσταλκα, ἔσταλ-
μαι, ἐστάλην odesílat (3, 1)
- ἀποστερῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην o-
loupit (16, 8)
- ἀποτίθεμαι, -θήσομαι, -εθέμην, -τέθειμαι, — od-
ložit si, složit (32, 5)
- ἀποτίθημι, -θήσω, -έθηκα, -τέθηκα, -κειμαι,
-ετέθην odložit (32, 5)
- ἀποτίμησις, -εως, ή sčítání lidu (census) (39, 22p)
- ἀποφαίνω, -φάνω, -έφηνα, -πέφαγκα, ἀποπέφασ-
μαι, -εφάνθην ukazovat, vysvětlovat (1, 1)
- ἄπτερος, -ον bezkřídlý (3, 19p)
- ἄπτομαι, ἄψομαι, ήψάμην, ήμμαι, — (τινὸς) do-
týkat se (4, 1)
- ἄπωθεν (τινὸς) zdálky, daleko od něčeho (36, 22p)
- ἄρα a tak, tedy (1, 1)
- ἄρα (tázací částice) zda, jestli ◊ ἄρ' οὐ co(ζ)pak ne,
ne snad ◊ ἄρα μή co(ζ)pak, snad (2, 1)
- ἀργός, -όν nečinný, bez práce (16, 15p)
- ἀργύριον, -ίου, τό stříbro, peníze (5, 4)
- ἄργυρος, -ου, ὁ stříbro (31, 1)
- ἀργυρούς, -ᾶ, -οὖν stříbrný (38, 1)
- ἀργῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — být líný, ne-
dbalý (34, 21p)
- ἀρέσκω, ἀρέσω, ήρεσα, —, ήρεσμαι, ήρέσθην líbit
se (21, 1)
- ἀρετή, -ής, ή ctnost (2, 2a)
- ἀρήγω, -ήξω, —, —, —, — (τινὶ) pomáhat někomu
(1, 11p)
- ἀριστερός, -ά, -όν levý ◊ ή ἀριστερά (χείρ) le-
vá ruka (21, 3)
- ἄριστος, -ου, ὁ přední, nejlepší (muζ) (1, 3)
- ἀριστῶ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, — snítat (34,
24p)
- ἄρκτος, -ου, ή, ὁ medvěd (2, 6)
- ἄρμα, -ατος, τό vůz (23, 4)
- ἄρμόττω, -σω, -σα, -κα, -σμαι, -σθην hodit se, při-
léhat, slušet (27, 3p)
- ἄροτος, -ου, ὁ zemědělství (15, 12p)
- ἄρπαγή, -ής, ή únos, kořist (31, 13p)
- ἄρπάζω, -σομαι, ήρπασα, ήρπακα, ήρπασμαι, ήρ-
πάσθην loupit (31, 2)
- ἄρτοκοπεῖον, -ου, τό pekařství (30, 28p)
- ἀρχαῖος, -α, -ον starý (18, 1)
- ἀρχή, -ής, ή moc, úřad (5, 3)
- ἀρχηγέτις, -ιδος, ή zakladatelka, patronka
(28, 23p)
- ἀρχιερεὺς, -έως, ὁ velekněz (pontifex maximus)
(39, 16p)
- ἄρχομαι, ἄρξομαι, ήρξάμην, ήργμαι, — začínat
(9, 3)
- ἄρχω, ἄρξω, ήρξα, ήρχα, ήργμαι, ήρχθην stát
v čele, vládnout (5, 2) ◊ ἀρχὴν ἄρχω zastávat
úřad (7, 6p)
- ἄρχων, -οντος, ὁ vládce, úředník, archón (13, 7)
- ἀσθενής, -ές bezmocný, slabý (15, 7)
- ἀσιτῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — být bez jídla,
hladovět (21, 4)
- ἄσκησις, -εως, ή cvičení (18, 1)
- ἀσκητός, -ή, -όν (adj. slov.) nacvičitelný, získatelný
praxí (26, 24p)
- ἀσκῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην (τι) hle-
dět si něčeho, cvičit se v něčem (23, 1)
- ἀσπάζομαι, ἀσπάσομαι, ήσπασάμην, ήσπασμαι,
ήσπάσθην objímat, vysoce si vážit (33, 3)
- ἀστασίαστος, -ον nenáchylný ke vzpouře, pře-
vratu (18, 8p)
- ἀστέγαστος, -ου, τό (-ος, -ον) bez přístřeší, neza-
krytý (31, 32p)
- ἀστήρ, -έρος, ὁ hvězda (20, 1)
- ἀστός, -οῦ, ὁ občan, obyvatel města (15, 4)
- ἄστυ, -εως, τό město (18, 3)
- ἀσφάλεια, -είας, ή bezpečí (25, 10); opatrnost (28,
13p)
- ἀσφαλής, -ές bezpečný, jistý (18, 6)
- ἄτε (uvádí důvodovou participiální vazbu) vzhledem
k tomu, že (25, 2)
- ἄτη, -ης, ή vina, šílenství (29, 1)
- ἀτρεκῶς pravdivě, jistě, bezpečně (14, 2p)
- αὐ̂ zase, naopak (21, 3)
- αὐ̂γουρ, ὁ augur (39, 17p)
- αὐ̂θις = αὐ̂ (29, 3)
- αὐ̂λῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, —, —, — hrát na flétnu,
píšťalu (28, 19p)
- αὐ̂λήτης, -ου, ὁ flétnista, pištec (28, 26p)
- αὐ̂λός, -οῦ, ὁ flétna, píšťala (28, 25p)

αὐξάνω, αὐξήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην rozmnožovat, zvětšovat (12, 2); podporovat (38, 28p)
 αὔξω = αὐξάνω (38, 26p)
 αὔριον zítra (25, 10)
 αὐτάρκης, -ες soběstačný, nezávislý (15, 3)
 αὐτόθεν odtud (38, 6p)
 αὐτόνομος, -ον autonomní, zjižící podle vlastních zákonů (33, 1p)
 αὐτός, -ή, -όν sám, samotný (5, 4) ◊ ὁ αὐτός (τινὶ) tentýž jako (1, 4)
 αὐτόχειρ, -χειρος, ὁ, ἡ kdo vlastnoručně něco provede (28, 3p)
 αὐχμός, -οῦ, ὁ špína (21, 3)
 ἄφθονος, -ον hojný, úrodný (8, 2); bohatý, kdo má nadbytek (16, 7)
 ἀφίημι, -ήσω, -ήκα, -εἶκα, -εἶμαι, -εἶθην vyslat, propustit (33, 1)
 ἀφικνούμαι, -εἰσθῆμι, ἀφίξομαι, ἀφικόμενος, ἀφίγημαι (dm.) přijít (16, 7)
 ἀφίσταμαι, -στήσομαι, -έστην, -έστηκα, —, — vzdálit se, upustit (37, 7)
 ἀφυής, -ές málo nadaný, neschopný, hloupý (21, 2)
 ἄχυρον, -ου, τό plevy (6, 13p)

B

βαδίζω, βαδιοῦμαι, -ισα, -ικα, —, — jít, kráčet (4, 1p), táhnout (26, 6)
 βάθος, -ους, τό hloubka (37, 5p)
 βαίνω, βήσομαι, ἔβην, βέβηκα, —, — jít, kráčet (1, 4)
 βάκτρον, -ου, τό hůl (39, 8p)
 βάλλω, βαλῶ, ἔβαλον, βέβληκα, βέβλημαι, ἐβλήθην házet (1, 1); srazit, poranit (31, 3)
 βάρβαρος, -ου, ὁ barbar, cizinec (2, 1)
 βαρυστασίμων, -ον nešťastný (13, 15p)
 βασιλεία, -ας, ἡ království (2, 1)
 βασιλείον, -ου, τό (královský) palác (5, 8p)
 βασιλεύς, -έως, ὁ král (19, 1)
 βασιλεύω, -εὔσω, -εὔσα, -εὔκα, -εὔμαι, -εὔθην vládnout, kralovat (7, 1)
 βασιλικός, -ή, -όν královský, z královského rodu (3, 4p)
 βάσις, -εως, ἡ opora (39, 7p)
 βάτραχος, -ου, ὁ zába (8, 1)
 βέβαιος, (-α), -ον pevný (6, 5)
 βέλτιστος, ὁ nejlepší (9, 3)
 βῆμα, -ατος, τό schodiště, řečnický stupeň (25, 20p)
 βία, -ας, ἡ síla, divokost (9, 5)

βιάζομαι, βιάσομαι, ἐβιάσάμην, βεβίασμαι, — nutit (13, 7)
 βίαιος, -α, -ον divoký, násilný (9, 5); bouřlivý (4, 18p)
 βιβλίον, -ου, τό kniha, spis (5, 4)
 βιβρώσκω, βρώσομαι, ἔβρωσα, βέβρωκα, βέβρωμαι, ἐβρώθην zrát, hltat (2, 19p)
 βίος, -ου, ὁ život (3, 3)
 βιώω, -οῦν, βιώσομαι, ἐβίωον, βεβίωκα, —, — žít (16, 6)
 βλάβη, -ης, ἡ škoda (34, 4)
 βλάπτω, -ψω, -ψα, -φαι, -φμαι, ἐβλάβην (τινὰ) škodit (11, 3)
 βλαύτη, -ης, ἡ ozdobná bota, střevíc (36, 1p)
 βλέπω, βλέψομαι, -ψα, -φα, -φμαι, -φθην vidět, pozorovat (3, 1)
 βοηθῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην (τινὶ) pomáhat (29, 2)
 βορέας, -έου (nebo staz.: βορρᾶς, -ᾶ), ὁ severní vítr (20, 3)
 βόσκω, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην živit, sytit (9, 13p); pást (17, 4)
 βοτόν, -οῦ, τό dobytek (8, 8p)
 βουκόλος, -ου, ὁ pasák (krav), honák (17, 4)
 βουλευομαι, -εὔσομαι, -ευσάμην, -ευμαι, — radit se (5, 1)
 βουλευώ, -εὔσω, -εὔσα, -εὔκα, -εὔμαι, -εὔθην radit (5, 1); být členem rady (βούλη) (7, 7p)
 βούλη, -ης, ἡ rada (11, 2)
 βούλομαι, βουλήσομαι, βεβούλημαι, ἐβουλήθην (dp.) chtít (4, 2)
 βοῦς, βοός, ὁ, (ἡ) dobytek, kráva, býk (19, 5)
 βραδύς, -εἶα, -ύ pomalý (18, 4)
 βραχύς, -εἶα, -ύ krátký (18, 6)
 βροτός, -οῦ, ὁ smrtelník, člověk (9, 7c)
 βρόχος, -ου, ὁ léčka, síť (34, 19p)
 βυθός, -οῦ, ὁ dno (16, 3)
 βωμός, -οῦ, ὁ oltář (32, 3)

Γ

γάμος, -ου, ὁ manželství (7, 3)
 γάρ totiz (1, 1)
 γε totiz (4, 2)
 γελοῖος, -οῖα, -οῖον zertovný (9, 1)
 γελῶ, -ᾶν, -άσομαι, -ασα, —, γεγέλασμαι, -άσθην smát se (16, 1)
 γέμω (τινὸς, jen prez. a impf.) být plný něčeho (2, 10p)
 γένεσις, -εως, ἡ narození, vznik, bytí (31, 5) ◊ γένεσιν λέγω stanovit horoskop (35, 23p)
 γενναῖος, -α, -ον urozený, vznešený (31, 1)

γεννώ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — plodit, rodit (7, 3)
 γένος, -ους, τό kmen, rod, národ (15, 2)
 γεραῖός, -αῖά, -αῖόν starý (12, 1)
 γέρανος, -ου, ὁ, (ἡ) jeřáb (34, 14p)
 γέρας, -ως, τό stáří, věk (19, 4p)
 γεροντιῶ, -ᾶν, — chovat se stařecky, dětinštět (35, 14p)
 γέρων, -οντος, ὁ stařec (13, 4)
 γῆ, γῆς, ἡ země (3, 2)
 γῆρας, -ως, τό stáří (17, 7)
 γηρῶ, -ᾶν, -άσω, -ασα (ἐγήρα), γεγήρακα, —, — stárnout (36, 14p)
 γίγνομαι, γενήσομαι, ἐγενόμην, γέγονα, —, — stát se, vzniknout (3, 4); (τινός) (na)rodit se někomu (7, 1p); (ἐπί τινι) dostat se, upadnout do něčí moci (35, 4)
 γιγνώσκω, γνώσομαι, ἔγνω, ἔγνωκα, ἔγνωσμαι, ἐγνώσθην poznávat (2, 3)
 γλαῦξ, -κός, ἡ sova (9, 7a)
 γλυκύτης, -ητος, ἡ sladkost (37, 31p)
 γλύφω, -ψω, -ψα, —, -μμαι, -φθην (-φην) dlabat, rýt, tesat (37, 10p)
 γλῶσσα, -ης, ἡ jazyk (16, 5)
 γνώμη, -ης, ἡ duch, mysl, mínění, názor (4, 2); vědomí, souhlas (15, 30p); rozhodnutí (39, 9p)
 γνώριμος, (-η), -ον známý, srozumitelný (22, 30p) ◊ ὁ γνώριμος aristokrat (38, 12p)
 γονεῖς, -έων, οἱ rodiče (32, 1)
 γοῦν tedy, právě (10, 1)
 γράμμα, -ατος, τό spis (22, 1)
 γραπτός, -ή, -όν napsaný, nakreslený (9, 2)
 γραῦς, -αός, ἡ stařena (20, 4)
 γραφή, -ῆς, ἡ žaloba ◊ γραφαὶ λαγχάνονται jsou vznášeny žaloby (19, 3p)
 γράφομαι, -ψομαι, -ψάμην, -μμαι, — (τινὰ) podat soudní žalobu na někoho (15, 29p)
 γράφω, γράψω, ἔγραψα, γέγραφα, γέγραμμαι, ἐγράψην psát, kreslit (9, 2)
 γυμνάζω, -άσω, -ασα, -ακα, -ασμαι, -άσθην cvičit (23, 2)
 γυμνασάρχος, -ου, ὁ cvičitel (23, 7p)
 γυμνός, -ή, -όν nahý (25, 11)
 γυνή, γυναικός, ἡ žena (10, 7)

Δ

δαιμόνιος, -α, -ον božský, skvělý (21, 3)
 δαίμων, -ονος, ὁ božstvo, boží vůle (10, 6)
 δαίς, -τός, ἡ hostina (36, 10p)
 δάκνω, δήξομαι, ἔδηξα, δέδηκα, δέδημαι, ἐδήθη-
 ῖν kousat (6, 5p)

δαπανῶ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην vyna-
 kládat, poskytovat (17, 2)
 δασύς, -εῖα, -ύ hustý, zarostlý (24, 3)
 δέ ale, však, a, pak (1, 1) ◊ ὁ δέ ten ale (srov. μέν) (7, 1)
 δεῖ, -εῖσει, -έησε, -έηκε, —, — (neos., ak. s inf.) je třeba (1, 1) ◊ τὰ δεόντα nutné, potřebné věci (38, 3) ◊ πολλοῦ δεῖ zdaleka ne (38, 21p)
 δεῖδω, δείσομαι, ἔδεισα, δέδοικα (δέδια), —, — bát se (25, 9)
 δείκνυμι, δείξω, ἔδειξα, δέδειχα, δέδειγμαι, ἐδείχθην ukazovat (37, 1)
 δειλῶ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, —, —, — mít strach (19, 6)
 δεῖλός, -ή, -όν bídný, bojácný (8, 1)
 δεινός, -ή, -όν strašný; skvělý, úžasný (8, 2); nebezpečný (29, 17p)
 δεῖπνον, -ου, τό jídlo, oběd (17, 6)
 δέκα deset (8, 2)
 δεκάκις desetkrát (21, 3)
 δεκαπλάσιος, -ία, -ιον desetinásobný (21, 3)
 δέκατος, -η, -ον desátý ◊ ἡ δεκάτη (μερίς) deseti-
 tina, desátek (38, 1)
 δένδρον, -ου, τό strom (4, 1)
 δεξιός, -ιά, -ιόν pravý (3, 5) ◊ ἡ δεξιὰ (χεῖρ) prava
 vá ruka (21, 3) ◊ ἐν δεξιᾷ napravo (3, 5)
 δέομαι, δεήσομαι, δεδέημαι, ἐδεήθην potřebovat, žádat (9, 1)
 δέρμα, -ατος, τό kůže (23, 9p)
 δεσποτήριον, -ου, τό vězení (1, 5)
 δεσπότης, -ου, ὁ pán, majitel (3, 1)
 δεῦρο (adv.) sem (35, 10)
 δεύτερος, -α, -ον druhý (5, 3) ◊ δεύτερον (adv.) podruhé (39, 3)
 δέχομαι, δέξομαι, ἐδεξάμην, δέδεγμαι, — (dm.) přijmout, vzít (17, 2)
 δῆ tedy, pak (1, 1); právě, jak víte, jak známo (1, 18p)
 δῆλος, -η, -ον jasný ◊ δῆλον, ὅτι je zřejmé, že (5, 1)
 δῆμος, -ου, ὁ lidé, lid (5, 5)
 δημόσιος, -α, -ον veřejný (38, 5) ◊ δημοσίᾳ veřejně (7, 2)
 δήπου ovšem, zajisté (29, 2)
 διὰ (τινὰ n. τι) kvůli (2, 1); (τινός) míst.: přes, skrze; čas.: během, po (3, 4) ◊ διὰ τοῦτο proto (2, 11p)
 διαβαίνω, -βήσομαι, -έβην, -βέβηκα, —, — překročit, přejít (27, 6)
 διαβάλλω, -βαλῶ, -έβαλον, -βέβληκα, -βέβλημαι, -εβλήθην pomlouvat (7, 1)
 διαβατός, -ή, -όν (adj. slov.) takový, přes nějž se dá přejít, překročitelný (13, 1p)

- διαγίγνεσθαι, -γενήσομαι, -εγενόμην, -γέγονα,
 —, — (ἔτη) strávit, prozít (léta) (38, 18p)
- διαγιγνώσκω, -γνώσομαι, -έγνω, -έγνωκα,
 -έγνωσμαι, -εγνώσθην rozeznávat (22, 31p)
- διάγω, -άζω, -ήγαγον, -ήχα, -ήγμαι, -ήχθην vést,
 provádět (3, 3)
- διαδίδωμι, -δώσω, -έδωκα, -δέδωκα, -δέδομαι,
 -εδόθην rozdávat, rozdělovat (30, 1)
- (δια)δικάζω, -άσω, -ασα, -ακα, -ασμαι, -άσθην
 rozhodovat, rozsuzovat, soudit (19, 1)
- διαιτιῶμαι, -ἄσθαι, -ήσομαι, δεδιήτημαι, -ητέθην
 přezít (31, 40p)
- διάκειμαι, -κεισθαι, -κείσομαι, —, — dařit se
 (29, 4)
- διακελεύομαι, -εύσομαι, -ευσάμην, -ευμαι, —
 (τινὶ) vyzvat někoho, žádat po někom (21, 3)
- διακρίνω, -ῶ, -να, -κα, -μαι, -θην odlišit (23, 14p)
- διαλέγομαι, -λέξομαι, -είλεγμαι, -ελέχθην (τινὶ,
 dp.) rozmlouvat s (16, 1)
- διαλείπω, -λείψω, -έλιπον, -έλειπα, -έλειμμαι,
 -ελείφθην (s ptic.) přerušit, přestat něco dělat (16,
 1); nechávat mezeru (23, 16p)
- διαμάχομαι, διαμαχοῦμαι, διεμαχεσάμην,
 διαμεμάχημαι, — usilovat, bojovat (9, 3)
- διανέμομαι, -ήσομαι, -νειμάμην, -ημαι, — rozdě-
 lovat si (38, 9p)
- διανέμω, -ήσω, -ένεμα, -ηκα, -ημαι, -ήθην rozdě-
 lovat, přidělovat (32, 4p)
- διάνοια, -ας, ή rozum, myšlení, intelekt (4, 2)
- διατάττω, -ξω, -ξα, -χα, -γμαι, -χθην uspořádat
 (14, 7p)
- διατηρῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην hlí-
 dat, střežit (14, 5p)
- διατίθημι, -θήσω, -έθηκα, -τέθηκα, -κείμαι,
 -ετέθην nějak s někým zacházet, nakládat (32, 7)
- διατρέβη, -ης, ή činnost, pobývání (34, 4)
- διατρέβω, -ψω, -ψα, -φα, -μμαι, διετρέβην trávit
 čas, prozívát (15, 5)
- διαφέρω, διοίσω, διήνεγκον, διενήνοχα, διενή-
 νεγμαι, διηνέχθην lišit se (8, 8)
- διαφεύγω, -ξομαι, -έφυγον, -πέφευγα, —, —
 (τινῶ) utéct, uprchnout před někým, uniknout ně-
 komu (26, 6)
- (δια)φθείρω, φθερῶ, ἐφθειρα, ἐφθαρκα, -ρμαι,
 ἐφθάρην hubit, kazit (27, 8)
- διάφορος, -ον rozdílný, různý (20, 3)
- διαψεύδομαι = ψεύδομαι (22, 33p)
- διδάσκειν, -ή, -όν (adj. slov.) co se lze naučit (26,
 23p)
- διδάσκαλος, -ου, ó učitel (10, 8)
- διδάσκω, διδάξω, -αξα, -αχα, -αγμαι, -άχθην učít
 (5, 4)
- δίδωμι, δώσω, ἔδωκα, δέδωκα, δέδομαι, ἐδόθην
 dávat (26, 27p; 30, 1)
- διεξέρχομαι, -ελεύσομαι, -ήλθον, -ελήλυθα, —,
 — rozvláčně vykládat (24, 29p)
- διέρχομαι, -ελεύσομαι, -ήλθον, -ελήλυθα, —, —
 (τι) procházet něco, probírat se něčím (5, 19p)
- δίζημαι, -ήσομαι, -ησάμην, —, — hledat, zkou-
 mat, vyšetřovat (8, 22p)
- διηγούμαι, -εῖσθαι, -ήσομαι, -ησάμην, -ημαι,
 (-ήθην) (dm.) připomínat, vyprávět (21, 3)
- δίκαιος, -ία, -ιον spravedlivý (1, 5)
- δικαιοσύνη, -ης, ή spravedlnost (23, 1)
- δικαστής, -ου, ó soudce (3, 1)
- δίκη, -ης, ή spravedlnost (8, 4); právní spor (27, 2p)
- ◇ δίκην δίδωμι být trestán, pokutován (30, 4)
- ◇ δίκην (έκ)τίνω (τινός) odpykat (si) trest
 (21, 3) ◇ δίκην ὑπέχω (τινός) trpět trest za
 něco (34, 20p)
- διοικῶ, -εῖν, -ήσω, -ηκα, -ημαι, -ήθην spravovat,
 zajišťovat (19, 1)
- δίς dvakrát (27, 7)
- δίψα, -ης, ή žízeň (31, 33p)
- διώκω, -ξομαι, -ξα, -χα, -γμαι, -χθην pronásledo-
 vat (6, 1)
- δοκῶ, -εῖν, δόξω, ἔδοξα, —, δέδογμαι, — zdát se,
 vypadat (12, 1)
- δόλιχος, -ου, ó vytrvalostní běh (33, 12p)
- δόξα, -ης, ή sláva (6, 8)
- δορά, -ᾶς, ή kůže (1, 12p)
- δόρυ, δόρατος, τό dřevo, kopí (37, 2)
- δουλεία, -είας, ή otroctví, služba (3, 6)
- δουλεύω, -εύσω, -ευσα, -ευκα, -ευμαι, -εύθην slou-
 žit, otročit (6, 4)
- δοῦλος, -ου, ó sluha, otrok (12, 5)
- δρόμος, -ου, ó běh (8, 1); běžecký závod (24, 18p)
- δρυμῶν, -ῶνος, ó les, háj (17, 4)
- δρῶ, -ᾶν, -σω, -σα, -κα, -μαι, -σθην konat, činit (28,
 1)
- δύναμαι, δυνήσομαι, δεδύνημαι, ἐδυνήθην moci
 (22, 32p; 35, 3)
- δύναμις, -εως, ή moc, možnost, dovednost (18, 1);
 význam, platnost (22, 22p)
- δυναστεία, -είας, ή moc (22, 4)
- δυνατός, -ή, -όν mocný (5, 3)
- δύο dva (2, 3)
- δυσπαθῶ, -εῖν, — těžce nést (29, 20p)
- δύσπορος, -ον nesnadno schůdný, obtížný (13, 1)
- δύσφορος, -ον nešťastný, těžký (6, 12p)
- δώδεκα dvanáct (8, 2)
- δωρεά, -ᾶς, ή dar (13, 17p)
- Δωρίς, -ίδος, ή dórština (22, 21p)
- δῶρον, -ου, τό dar (18, 1)

δωροῦμαι, -εἰσθαί, -ήσομαι, -ησάμην, -ημαι, —
darovat (10, 6p)

E

ἔάν (< εἰ ἄν, s konj.) jestliže, když (17, 3)

ἔαρ, ἔαρος, τό jaro (27, 18p)

ἑαυτοῦ, -ῆς, -οῦ svůj (8, 1)

ἑβδομήκοντα sedmdesát (31, 6)

ἐγγίγνομαι, -γενήσομαι, -εγενόμην, -γέγονα, —,
— být uvnitř, bydlet, nacházet se (34, 13p)

ἐγγράφω, -ψω, -ψα, -φα, -μμαι, -φην zapisovat,
vřisovat, vytesávat (22, 17p)

ἐγγύς blízko (8, 1)

ἐγκρατής, -ές schopný se ovládat, silný, mocný
(15, 5)

ἐγχειρῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — pokusit se
(38, 17p)

ἐγχειρίζω, -ιῶ, -ισα, ἐγκεχειρίκα, -σμαι, -ίσθη
vydávat do rukou, odevzdávat (13, 16p)

ἐγχοῦμαι, -εἰσθαί, —, —, ἐγκέχυμαι, ἐνεχύθη
vylít se (37, 28p)

ἐγχορῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — dovolovat ◊
ἐγχωρεῖ (neos.) je dovoleno, je přípustné (9,
2p)

ἐγώ já (2, 4)

ἔγωγε zesílené ἐγώ (s částici -γε) (16, 3p)

(ἐ)θέλω, (ἐ)θέλησω, ἠθέλησα, ἠθέληκα, —, —
chtít (1, 1)

ἐθίζω, -ιῶ, εἶθισα, εἶθικα, εἶθισμαι, εἶθίσθη
zvykat (10, 8)

ἔθνος, -ους, τό národ, kmen (15, 2)

ἔθος, -ους, τό zvyk, mrav (22, 3)

-ειδής, -ειδές charakteristická koncovka složených adj.
s významem mající podobu něčeho, vypadající ja-
ko něco (15, 1)

εἰ jestliže, zda (1, 1); εἰ (33, 16p) ◊ εἰ δὲ μή jest-
liže ne, jinak (1, 1) ◊ εἴπερ jestliže, kdyby
(totiž) (2, 5) ◊ εἴ ποῦ τι pokud vůbec něco,
pokud kdy co (7, 5p) ◊ εἰ ἄλλως pokud vůbec
(38, 29p)

εἶ 2. os. sg. ind. prez. sl. εἶμι (3, 1)

εἶθε kěz (2, 6)

εἰκός, -ότος, τό co se sluší, co je třeba; co je
pravděpodobné (12, 1) ◊ εἰκός ἐστὶν zdá se,
εἰ, zřejmě (2, 1)

εἰκών, -όνος, ἡ obraz (16, 4)

εἶμι 1. os. sg. ind. prez. sl. hodlat jít (36, 1)

εἶμι 1. os. sg. ind. prez. sl. být (5, 4); (τινὸς) pocházet
z (23, 9p) ◊ ἔστι(v) je možné, lze (5, 7) ◊ ἐστὶ
(τινὸς) je věci někoho, pro někoho je náležitý
(přirozené, odpovídající) (3, 8p)

εἶναι inf. prez. sl. εἶμι (2, 1)

εἶργω (εἶργω), -ξω, -ξα, —, -γμαί, -χθην bránit,
stavět se proti (7, 16p) ◊ εἶργω (τινὸς) vylučo-
vat z (28, 5p)

εἰρήνη, -ης, ἡ mír (6, 5)

εἶς (τι) do (1, 5)

εἷς, μία, ἐν jeden (11, 5)

εἰσαγγέλλω, -ελῶ, -ειλα, -ελκα, -ελμαι, -έλθη
(πρὸς τινα) odvolat se k někomu (14, 6p)

εἰσαθρῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, —, —, — (poet.) pozoro-
vat, vzhlízet (20, 1p)

εἰσέρχομαι, -ειμι, -ήλθον, -ελήλυθα, —, — nastu-
povat do úřadu (34, 1p)

εἰσὶν 3. os. sg. ind. prez. sl. εἶμι (2, 1)

εἶτα = ἔπειτα (39, 3)

εἴτε - εἴτε buď – anebo (26, 10)

ἐκ, ἐξ (τινὸς) z (1, 6) ◊ ἐκ τούτου z toho důvodu,
proto (9, 8p)

ἕκαστος, -η, -ον každý (2, 3)

ἐκάστοτε pokaždé (15, 4)

ἐκατόν sto (13, 9)

ἐκβάλλω, -λῶ, -λον, -βέβληκα, -βέβλημαι,
ἐξεβλήθη ztratit, přijít o něco (25, 10p)

ἐκγίγνομαι, -γενήσομαι, -εγενόμην, -γέγονα, —,
— rodit se, vznikat ◊ ἐκγίγνεται (τινὶ τι,
neos.) někomu je něco dovoleno, umožněno
(24, 5p)

ἕκγονος, -ου, ὁ potomek (13, 5)

ἐκδέρω, -ρῶ, -έδεια, -δέδαρκα, -ρμαι, -δάρην stá-
hnout, sedřít (28, 6)

ἐκδίδωμι, -δώσω, -έδωκα, -δέδωκα, -δέδομαι,
-εδόθη provdat, vydat (30, 5)

ἐκεῖ tam (1, 5)

ἐκεῖθεν odtud (28, 4)

ἐκεῖνος, -η, -ον (tam)ten (5, 1)

ἐκεῖσε tam (36, 4)

ἐκκλησία, -ας, ἡ shromáždění (15, 6)

ἐκκομίζω, -ιῶ, -ισα, -ικα, -ισμαι, -ίσθη vynašet,
pochovávat (6, 24p)

ἐκλέγω, -λέξω, ἐξέλεξα, ἐξείλοχα, ἐκλέλεγμαι,
ἐξελέγην vybírat (4, 2)

ἐκμανθάνω, -μαθήσομαι, -έμαθον, -μεμάθηκα,
—, — přesně zjistit, vyzvědět (14, 2)

ἐκπωμα, -ατος, τό pohár (10, 10p)

ἐκταράττω = ταράττω (16, 4p)

ἐκτεισμα, -ατος, τό pokuta (21, 15p)

(ἐκ)τίνω, τίσω, ἔτισα, τέτικα, τέτισμαι, ἐτίσθη
zaplatit (21, 3)

ἕκτον šestkrát (39, 20p)

ἐκτός (adv.) venku (32, 3) ◊ ἐκτός (τινὸς) vně, mi-
mo (34, 3)

- (ἐκ)τρέφω, θρέψω, -ψα, τέτροφα, τέθραμμαι, ἐτρέφην zivít, vyzívovat (26, 3)
- ἐκφέρω, -οῖσω, -ήνεγκον, -ενήνοχα, -ενήνεγμαι, ἐξηνέχθην pŕinášet, poskytovat, dávat (zvl. o úrodě) (15, 24p)
- ἐκφεύγω, -φεύξομαι, -έφυγον, -πέφευγα, —, — uniknout, uprchnout (17, 4)
- ἐκφύω, -σω, -σα, —, —, — zplodít (27, 6p)
- ἐκών, -οῦσα, -όν dobrovolný (38, 6)
- ἐλαύνω, ἐλῶ, ἤλασα, ἐλήλακα, ἐλήλαμαι, ἤλαθην hnát (se), táhnout (1, 1); (trans.) hnát (24, 2p)
- ἔλαφος, -ου, ὁ, (ἡ) jelen, laň (13, 13p)
- ἐλέγχω, -γξω, ἤλεγξα, —, ἐλήλεγμαι, ἤλέγχθην zkoušet, usvědčovat (38, 3)
- ἔλεος, -ου, ὁ soucit (36, 4)
- ἐλευθερία, -ας, ἡ svoboda (2, 1)
- ἐλεύθερος, -α, -ον (τινός) svobodný, zbavený (1, 1)
- ἐλεφαντόπους, -ποδος, (ὁ, ἡ) ten, který má nohy ze slonoviny (10, 11p)
- ἐλέφας, -αντος, ὁ slonovina (22, 9p)
- ἐλεῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, —, -ημαι, -ήθην (τινὰ) slítovat se nad (10, 9)
- ἔλκω, ἔλξω, εἴλκυσα, εἴλκυκα, εἴλκυμαι, εἴλκυσθην táhnout (23, 4)
- ἐλπίζω, ἐλπῖω, ἤλπισα, ἤλπικα, ἤλπισμαι, ἤλπισθην doufat (35, 5)
- ἐλπῖς, -ίδος, ἡ naděje (9, 7c)
- ἔμαυτοῦ, -ῆς, -οῦ můj (8, 10)
- ἐμβαίνω, -βήσομαι, -έβην, -βέβηκα, —, — vstoupit (1, 4)
- ἐμβάλλω, -λῶ, -λον, -βέβληκα, -βέβλημαι, ἐνεβλήθην nakládat (4, 15p); položit, nasadit (6, 16p); vpadnout (29, 18p)
- ἐμβλέπω, -ψομαι, -ψα, -φα, -μμαι, -φθην (εἰς τι) dívat se, pohlížet na něco (8, 16p)
- ἐμέ ak. sg. os. zájm. ἐγώ (3, 1)
- ἔμμεν epic. inf. préz. sl. εἰμὶ (29, 3p)
- (ἐμ)μένω, μενῶ, ἔμεινα, μεμένηκα, —, — (τινὶ) vytrvat, zůstat při něčem, dodržovat něco (2, 1)
- ἐμοί dat. sg. os. zájm. ἐγώ (4, 2)
- ἐμοῦ gen. sg. os. zájm. ἐγώ (6, 5)
- ἐμπειρία, -ίας, ἡ zkušenost (3, 1)
- ἔμπειρος, -ον (τινός) zkušený v něčem (3, 1)
- ἐμπήγνυμαι, -ήξομαι, —, ἐμπέπηγα, —, ἐνεπάγην vězet, být přilepen (37, 32p)
- (ἐμ)πίμπλημι, πλήσω, ἐπλησα, πέπληκα, πέπλημαι, ἐπλήσθην (τινὰ τινος) zaplnovat, plnit něco něčím (22, 2p; 35, 2)
- ἐπίπτω, ἐμπεσοῦμαι, ἐνέπεσον, ἐμπέπτωκα, —, — (τινὶ) upadnout do něčeho, vpadnout (31, 6)
- ἐμπνέω, -εὔσομαι, -ευσα, —, -ευσμαι, -εὔσθην dýchat (33, 8p)
- ἐμπορία, -ίας, ἡ obchod (14, 5)
- ἐμπροσθεν v předu (2, 8p)
- ἐμφύλιος, -ον soukmenovec (28, 2p)
- ἐν (τινὶ) v (2, 1) ◊ ἐν τούτῳ přítom, zatím (16, 14p)
- ἐναντίον, -ίου, τό opak, protiklad (12, 2)
- ἐναντίος, -ία, -ίον nepřátelský, stojící proti ◊ ὁ ἐναντίος odpůrce, nepřítel (2, 1)
- ἐναντιώμαι, -οὔσθαι, -ώσομαι, ἠναντιώμαι, ἠναντιώθην stavět se, vystupovat proti (38, 2)
- ἐνδεια, -είας, ἡ nedostatek (18, 2)
- ἐνδείκνυμι, -δείξω, -έδειξα, -δέδειχα, -δέδειγμαι, -εδείχθην ukazovat, vysvětlovat (9, 7p)
- ἐνδέχεται, -δέξεται, -ξάτο, -κται, — (s ak. a inf., dm.) je možné, dá se (18, 2)
- ἐνδύομαι, -σομαι, (ἐν)έδυν, δέδυκα, —, — obléci se (27, 1)
- ἐνδύω, -σω, -σα, —, δέδυμαι, ἐδύθην (τινά τι) halit, zahalovat (27, 1)
- ἐνεκα (τινός, postpoz. předl.) kvůli, pro (4, 2)
- ἐνεργός, -ον pracovitý, zdatný (29, 29p)
- ἐνθα tam (5, 2); ◊ ἐνθαπερ a tam (24, 3)
- ἐνθάδε, (τά) na tomto světě (nahoře) (25, 4p)
- ἐνθυμούμαι, -εἰσθαι, -ήσομαι, -τεθέμημαι, -ήθην uvážit, myslet (31, 23p)
- ἐνί = ἐν (34, 29p)
- ἐνιαυτός, -οῦ, ὁ rok (8, 2)
- ἐνιοι, -ων někteří (13, 8)
- ἐνίοτε někdy (10, 11)
- ἐννέα devět (37, 5)
- ἐνοχλῶ, -ήσω, min. čas se dvěma augmenty: ἠνώχλησα, ἠνώχληκα, ἠνώχλημαι, ἠνώχληθην (τινὶ) obtěžovat někoho (14, 5)
- ἐνταῦθα míst.: tu, tam; čas.: tu, tehdy (3, 4)
- ἐντείνω, -τενώ, -έτεινα, -τέτακα, -τέταμαι, -ετάθην napnout (33, 5)
- ἐντεῦθεν odtud (3, 5)
- ἐντός (τινός) uvnitř, v (15, 2)
- ἐντυγχάνω, -τεύξομαι, -έτυχον, -τετύχηκα, —, — (τινὶ) setkat se (2, 4)
- ἐξαιτούμαι, -εἰσθαι, -ήσομαι, -ησάμην, -ημαι, — vyžadovat si (7, 1)
- ἐξάιφνης najednou (20, 6)
- ἐξάκις šestkrát (29, 3)
- ἐξάνδραπόδισις, -εως, ἡ zotročení (31, 11p)
- ἐξάπατῶ, -ἄν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην klamat (13, 7)
- (ἐξ)εγείρομαι, ἐγεροῦμαι, ἐγρήγορα, —, ἠγέρθην probudit se (36, 2)

- ἔξεστι(ν) je možné, lze (14, 4) ◊ ἔξόν (absol. part.)
když, protože, ačkoliv to je (by bylo) možné (38, 2)
- ἔξετάζω, -άσω, -ασα, -ακα, -ασμαι, -άσθην zkoumat, zkoušet (20, 3)
- ἔξηγουμαι, -εἶσθαι, -ήσομαι, -ησάμην, -ήγημαι, — vyložit (14, 5)
- ἔξομοιοῦμαι, -οὔσθαι, -ώσομαι, -ωμαι, -ώθην vyrovnat se (27, 7p)
- ἔξουσία, -ας, ἡ moc, úřad ◊ ἡ ὑπατική ἐ. konzulát (39, 26p)
- ἔξω (τινός) kromě (s výjimkou) (15, 6p)
- ἔοικα (prf. s prez. význ.) zdát se ◊ ἔοικεν zdá se (27, 3b)
- ἐπαγγέλλομαι, -ελοῦμαι, -ελμαι, -έλθην oznámovat, ohlašovat (38, 6)
- ἐπαινός, -οῦ, ὁ chvála, uznání (8, 2)
- ἐπαινῶ, -εἶν, -έσω, -εσα, -εκα, -εμαι, -έθην chválit (26, 2)
- ἐπαίρομαι, -αροῦμαι, -ηρμαι, -ήρθην nechat se strhnout (25, 17p)
- ἐπαλλάττω, -ξω, -ξα, -χα, -γμαι, -χθην měnit, překrucovat (38, 16p)
- ἐπανορθῶ, -οῦν, -ώσω, min. časy i prf. se 2 augm.: ἐπηνόρθωσα, -ωκα, -ωμαι, -ώθην znovu narovnávat, zlepšovat (34, 27p)
- ἐπαρχος, -ου, ὁ císařův správní úředník, prefekt (35, 24p)
- ἐπεὶ jestliže, když (5, 1) ◊ ἐπεὶ γε když (totiz) (5, 1) ◊ ἐπειδὴ když, protože (14, 5) ◊ ἐπειδὴν (< ἐπειδὴ ἄν, s konj.) jakmile, až (26, 7p) ◊ ἐπειδὴν (ἐπειδὴ) τὰχιστα jakmile (34, 9p)
- ἐπείγομαι, -εἴξομαι, -ειγμαι, -εἴχθην (dp.) naléhat, spěchat (18, 6)
- ἔπειτα pak (19, 1)
- ἐπέρχομαι, -ειμι, -ήλθον, -ελήλυθα, —, — (τινὶ) potkat někoho, narazit na někoho (24, 13p)
- ἐπέχω, ἐπισχίσω, ἐπέσχον, ἐπέσχηκα, —, — (τινός) zastavit se, ustát v něčem (8, 1)
- ἐπί (τι) na (směr) (4, 1); asi, přibližně (u číselných údajů) (31, 6); (τινὶ) na, při, u (poloha) (3, 2); za (podmínky) (4, 2); (τινὶ) u, spolu s, po (23, 4); (τινός) na, k (směr i poloha) (4, 1) ◊ ἐπὶ τοῦτο pod tou(to) podmínkou (33, 3) ◊ ἐπὶ τοῦτο, ἐφ' ᾧ(τε) (s inf.) pod tou podmínkou, ze (33, 3)
- ἐπιβαίνω, -βήσομαι, -έβην, -βέβηκα, —, — přistoupit, nastoupit, nasednout (6, 17p)
- ἐπιβάλλω, -βαλῶ, -εβαλον, -βέβληκα, -βέβλημαι, -εβλήθην přihodit, přiložit (1, 1)
- ἐπιβάτης, -ου, ὁ námořník, voják na lodi (19, 4)
- ἐπιβουλεύω, -εύσω, -ευσα, -ευκα, -ευμαι, -εὔθην klást nástrahy (7, 1)
- ἐπιγίγνομαι, -γενήσομαι, -εγενόμην, -γέγονα, —, — (τινὶ) přihodit se (31, 38p)
- ἐπίγονος, -ου, ὁ později narozený, potomek, mladá včela (26, 11p)
- ἐπίγραμμα, -ατος, τό nápis (9, 12p)
- ἐπιδίδωμι, -δώσω, -έδωκα, -δέδωκα, -δέδομαι, -εδόθην odevzdat navíc, dát (31, 3)
- ἐπίδοσις, -εως, ἡ přírůstek, rozvoj (12, 12p); růst, pokrok (34, 26p)
- ἐπιεικής, -ές slušný (28, 6)
- ἐπιθυμία, -ίας, ἡ přání, touha (10, 3)
- ἐπιθυμῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — (τινός) toužím, dychtím (26, 10)
- ἐπικαλῶ, -εἶν, -έσω, -εσα, -κέκληκα, -κέκλημαι, -εκλήθην přivolávat (32, 16p)
- ἐπικίνδυνος, -ον nebezpečný (13, 4p)
- ἐπιλανθάνομαι, -λήσομαι, -ελαθόμην, -λέλησμαι, — (τινός) zapomenout (10, 8)
- ἐπιμέλεια, -είας, ἡ péče, starost (22, 3)
- ἐπιμελοῦμαι, -εἶσθαι, -ήσομαι, -ημαι, -ήθην (τινός, dp.) starat se (19, 1)
- ἐπίνοια, -ας, ἡ lest (36, 16p)
- ἐπιορκία, -ίας, ἡ křivá přísaha (2, 1)
- ἐπίπλεος, -έα, -εον bohatě plný, oplývající (15, 18p)
- ἐπιπνέω, -εἶν, -εύσομαι, -ευσα, -ευκα, -ευσμαι, -εὔσθην vanout (20, 3)
- ἐπισκέπτομαι (ἐπισκοπῶ, -εἶν), -ψομαι, -ψάμην, -μμαι, -έφθην navštívit (35, 7p)
- ἐπίσκεψις, -εως, ἡ návštěva (36, 18p)
- ἐπίσταμαι, ἐπιστήσομαι, —, ἡπιστήθην rozumět, vědět (35, 4)
- ἐπιστέλλω, -ελῶ, -ειλα, -αλκα, -αλμαι, -άλην oznámit, sdělit (28, 4)
- ἐπιστήμη, -ης, ἡ vědění, znalost, věda (17, 3)
- ἐπιστρέφομαι, -ψομαι, -αμμαι, -άφην obrátit se (26, 4)
- ἐπιτάττω, -ξω, -ξα, -χα, -γμαι, -χθην zařadit dozadu (23, 23p)
- ἐπιτείνω, -τενῶ, -έτεινα, -τέτακα, -τέταμαι, -ετάθην ještě více napínat (33, 4)
- ἐπιτερπής, -ές příjemný (20, 5)
- ἐπιτήδειος, -εία, -ειον náležitý, potřebný, prospěšný, přátelsky nakloněný (11, 6) ◊ τὰ ἐπιτήδεια, -είων potraviny, zásoby (13, 1)
- ἐπιτίθημι, -θήσω, -έθηκα, -τέθηκα, -κειμαι, -ετέθην (τί τινι) nalozit něco na někoho (32, 5)
- (ἐπι)φαίνομαι, φανοῦμαι, πέφνηα, ἐφάνην ukázat se (4, 1)
- ἐπιχειρῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην (τινὶ) chápat se něčeho, útočit (19, 4)
- ἐπιχώριος, (-ία), -ιον místní, domácí (15, 23p)

- ἔπομαι, ἔψομαι, ἐσπόμην, — (τινὶ, dm.) následovat (5, 1)
- ἔπος, -ους, τό slovo, vyprávění (19, 1)
- ἐργάζομαι, -άσομαι, -ασάμην, εἰργασμαι, εἰργάσθην pracovat, zhotovit (9, 5); (τινά τι) způsobit někomu něco (zlého) (29, 11p)
- ἐργαλεῖον, -εῖου, τό nástroj (17, 3)
- ἐργαστήριον, -ίου, τό dílna (37, 14p)
- ἐργάτης, -ου, ὁ ten, kdo něco dělá, tvoří, uskutečňuje (6, 23p)
- ἔργον, -ου, τό práce, dílo (1, 6)
- ἔρδω, -ξω, -ξα, ἔοργα, ἔργμαι, ἔρχθην dělat, vykonávat (25, 13p)
- ἔρημος, (-η), -ον prázdný, pustý ◊ ἔρημος (τινὸς) bez (11, 6) ◊ ἡ ἔρημος pustina, poušť (3, 13p)
- ἐρημία, -ας, ἡ pustina, poušť (3, 14p)
- ἐρίζω, ἐρίσω, ἤρισα, ἤρικα, —, — hádat se, mít spor (3, 1)
- ἔριφος, -ου, ὁ jehně (17, 4)
- ἔρμηνεύς, -έως, ὁ tlumočník, překladatel (19, 2)
- ἔρμηνευτικός, -ή, -όν vysvětlovací, vyjadřovací (18, 1)
- ἔρχομαι, εἶμι, ἦλθον, ἐλήλυθα, —, — jít, přicházet (3, 4)
- ἐρῶ, -ᾶν, —, —, —, — (τινὸς) mít rád, toužit (20, 5)
- ἐρωτικά, -ῶν, τὰ to, co souvisí s láskou, věci lásky, láska, sex (3, 5p)
- ἐρωτῶ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην ptát se (13, 6)
- ἐσθής, -ῆτος, ἡ oblečení, šaty (24, 6)
- ἐσθίω, ἔδομαι, ἔφαγον, ἐδήδοκα, ἐδήδεσμαι, ἠδέσθην jíst (2, 4)
- ἐσθλός, -ή, -όν šlechtitý (29, 2p)
- ἐσμέν 1. os. pl. ind. préz. sl. εἶμι (5, 1)
- ἔσομαι 1. os. sg. ind. fut. sl. εἶμι (9, 1)
- ἔσται 3. os. sg. ind. fut. sl. εἶμι (9, 1)
- ἐστὲ 2. os. pl. ind. préz. sl. εἶμι (5, 1)
- ἔστε 2. os. pl. imp. préz. sl. εἶμι (2, 5p)
- ἐστὶν 3. os. sg. ind. préz. sl. εἶμι (1, 1)
- ἔσχατος, -η, -ον krajní, nejvyšší (32, 4)
- ἐταῖρος, -ου, ὁ druh, přítel (1, 1)
- ἕτερος, ὁ jeden - druhý (4, 1)
- ἔτι ještě, dále (4, 2)
- ἐτοιμάζω, -σω, -σα, -κα, -σμαι, -σθην vyzbrojit (39, 11p)
- ἔτοιμος, -ον připravený, ochotný (29, 2)
- ἔτος, -ους, τό rok (16, 4)
- εὖ dobře (13, 4)
- εὐγένεια, -ας, ἡ urozenost (23, 4p)
- εὐδαιμονία, -ίας, ἡ štěstí, blahobyt (12, 2)
- εὐδαιμονῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — být šťasten (32, 4)
- εὐδαίμων, -ον šťastný (10, 7)
- εὐδοκίμῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — být proslulý (28, 12p)
- εὐεργετῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην (τινὰ) prokázat dobrodiní, prospět (26, 29p)
- εὐθύς (adv.) hned (když, poté, co) (34, 1)
- εὐμορφία, -ας, ἡ krása (3, 3p)
- εὐπάθεια, -είας, ἡ potěšení, rozkoš, radost (21, 3)
- εὐπετής, -ές snadný (17, 5)
- εὐποιία, -ίας, ἡ dobročinnost (8, 2)
- εὐπορία, -ίας, ἡ hojnost, blahobyt (12, 9p)
- εὐπορος, -ον dobře schůdný, snadný (13, 1); bohatý (18, 2)
- εὐπορῶ, -εῖν, -ήσω, ἠπόρησα, —, —, — vědět si rady (25, 2)
- εὐρίσκω, εὐρήσω, ἠύρον, ἠύρηκα, ἠύρημαι, ἠύρεθην najít (16, 3)
- εὐσέβεια, -ας, ἡ úcta, respekt (23, 1p)
- εὐσεβής, -ές zbožný, mravný (15, 5)
- εὐσεβῶ, -εῖν, — chovat se uctivě (25, 12p)
- εὐταξία, -ας, ἡ pořádek, disciplína (37, 25p)
- εὐτελής, -ές laciný (20, 6)
- εὐτύχημα, -ματος, τό štěstí, úspěch (18, 2)
- εὐτυχία, -ας, ἡ štěstí, zdar (31, 20p)
- εὐτυχῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — být šťastný (14, 3)
- εὐυδρος, -ον vodnatý (20, 6)
- εὐχή, -ῆς, ἡ prosba, modlitba (20, 3); slib (32, 3)
- εὐχομαι, εὐξομαι, ἠξάμην, ἠύγμαι, ἠύχθην (τινὶ) modlit se k, prosit (10, 9)
- εὐωχία, -ίας, ἡ hostina (21, 4)
- ἔφη 3. os. sg. ind. impf. sl. φημι (2, 6)
- ἐφήδομαι, —, -ήσθην radovat se, jásat (24, 27p)
- ἔφην 1. os. sg. ind. impf. sl. φημι (10, 1)
- ἐφθός, -ή, -όν vařený (15, 19p)
- ἔφιππος, -ον na koni (27, 13p)
- ἐφίσταμαι, ἐπιστήσομαι, ἐπέστην, ἐφέστηκα, —, — stát vedle, přistupovat (34, 6)
- ἐφίστημι, -στήσω, -έστησα, —, —, -εστάθην přistavit, postavit do čela (34, 2)
- ἔχθος, -ους, τό nenávisť (38, 25p)
- ἐχθρός, -ά, -όν nepřátelský, nenáviděný (11, 2) ◊ ὁ ἐχθρός, -οῦ nepřítel, odpůrce (5, 1)
- ἔχω, σχήσω, ἔσχον, ἔσχηκα, ἔσχημαι, — mít (1, 1); (intrans.) mít se (5, 1); moci (15, 2) ◊ ἔχομαι (τινὸς) držet něco (23, 26p)
- ἐῶ, ἐᾶν, ἐάσω, εἶασα, εἶακα, εἶαμαι, εἶάθην nechat, dovolit (13, 9)

ἕως az, dokud (5, 1) ◊ ἕωσπερ tak dlouho, dokud (33, 7p)

Z

ζεύγνυμι, ζεύξω, ἔζευξα, (-χα), ἔζευγμαι, ἐζεύχ-
θην spojovat, přemostňovat (24, 1p)
ζεῦγος, -ους, τό spřezení, vůz (15, 2)
Ζεύς, Διός, ó Zeus (19, 7)
ζήλος, -ου, ó horlivost, zaujetí (18, 1)
ζηλῶ, -οῦν, -ώσω, -ωσα, ἐζήλωκα, —, — obdivo-
vat, závidět (17, 1)
ζήτησις, -εως, ἡ zkoumání, vyšetřování (33, 5p)
ζητῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην hledat
(10, 11)
ζῶ, ζῆν, ζήσω, ἔζησα, —, —, — žít (10, 1)
ζωγράφος, -ου, ó malíř (11, 5p)
ζωή, -ῆς, ἡ život (15, 3)
ζῶον, -ου, τό živočich (2, 6); to, co je vymalováno,
vyobrazeno (11, 6p)
ζωστήρ, -ῆρος, ó pás, opasek (10, 8p)

H

ἦ kde, jak (15, 1)
ἦ jistě (5, 3)
ἦ nez (5, 3); nebo (10, 5) ◊ ἦ - ἦ bud' - nebo (39, 3)
ἦβη, -ης, ἡ mladý věk, mladistvá síla (13, 4)
ἡγεμών, -όνος, ó, (ἡ) vůdce (26, 3); místodržící
(35, 25p)
ἡγοῦμαι, -εἰσθαί, -ήσομαι, -ησάμην, -ημαι, -ήθην
vést (12, 1); pokládat za, uznávat (32, 4)
ἡδέως příjemně (5, 22p)
ἡδῆ již (6, 2)
ἡδομαι, —, ἡσθην, ἡσθήσομαι (τινὶ, dp.) těšit se z
něčeho (5, 4)
ἡδονή, -ῆς, ἡ radost, rozkoš (8, 2) ◊ ἡδονῆν ἔχω
(τινὶ) dělat někomu radost (33, 3p)
ἡδύς, -εῖα, -ύ příjemný, milý (18, 5)
ἡθός, -ους, τό zvyk, mrav, smýšlení (22, 1)
ἡκω, ἦξω, ἦξα, ἦκα, —, — přijít (14, 5)
ἡλικιώτης, -ου, ó vrstevník (4, 16p)
ἡλιξ, -κος, ó vrstevník (9, 4)
ἡλιος, -ίου, ó slunce (7, 4) ◊ οἱ ἡλιοι sluneční pa-
prsky, zář - zář (31, 30p)
ἡμεῖς my (2, 1)
ἡμέρα, -ας, ἡ den (11, 6) ◊ καθ' ἡμέραν denně
(17, 6)
ἡμερος, -α, -ον mírný, přívětivý, ochočený (16, 3);
domácí (zvíře) (30, 3p)
ἡμέτερος, -α, -ον náš (2, 1)
ἡμιθανής, -ές polomrtvý (32, 20p)

ἡμῖν dat. pl. os. zájm. ἡμεῖς (2, 1)
ἡμισυς, -εῖα, -υ poloviční (22, 2)
ἡμιτελής, -ές jen zpola dokončený (20, 14p)
ἡμῶν gen. pl. os. zájm. ἡμεῖς (7, 3)
ἦν 3. os. sg. ind. impf. sl. εἰμί (2, 1)
ἦν = ἔάν (35, 4)
ἦνίκα když, jakmile (24, 6)
ἦνίοχος, -ου, ó vozataj (23, 25p)
ἦπειρος, -ου, ἡ pevnina (3, 2)
ἦσυχία, -ας, ἡ klid, spokojenost (18, 7)
ἦτις nom. sg. f. nepř. táz. zájm. ὅστις (3, 6p)

Θ

θᾶκος, -ου, ó místo (zvl. k sezení) (12, 4p)
θάλαττα, -ης, ἡ moře (3, 4)
θάλαπος, -ους, τό horko (30, 29p)
θαμίζω (jen prez.) často přicházet, navštěvovat (35,
18p)
θανάσιμος, -ον smrtelný, komu je souzeno
zemřít; umírající, na prahu smrti (12, 6)
θάνατος, -ου, ó smrt (1, 5)
θαρρῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — být smělý,
odvážný (26, 6)
θάρσω = θάρρω (28, 7p)
θαυμαζῶ, -άσομαι, -ασα, -ακα, -ασμαι, -άσθην
obdivovat (9, 4)
θαυμάσιος, -α, -ον zvláštní (36, 4)
θαυμαστός, -ή, -όν úžasný, nádherný (20, 6)
θέα, -ας, ἡ pohled, podívaná (20, 6)
θέατρον, -ου, τό divadlo (20, 6)
θεῖος, -α, -ον božský (6, 5)
θέλω = ἐθέλω (6, 19p)
θεμιτός, -ή, -όν dovolený, spravedlivý (11, 4p)
θεός, -οῦ, ó bůh (2, 1)
θεραπεία, -ας, ἡ služba, léčba (29, 4)
θεραπευτής, -οῦ, ó sluha (30, 7p)
θεραπεύω, -εῦσω, -ευσα, -ευκα, -ευμαι, -εὔθην pe-
čovat, uctívat (2, 1)
θεράπων, -οντος, ó sluha (34, 2)
θερίζω, -ιῶ, -σα, —, -σμαι, -σθην sklízet (úrodu)
(8, 18p)
θεσμός, -οῦ, ó ustanovení, zákon (37, 16p)
θέω, -εῖν, -εὔσομαι (-εὔσω), ἔθευσα (ἔδραμον), δε-
δράμηκα, —, — běžet (18, 8)
θεῶμαι, -ᾶσθαι, -άσομαι, -ασάμην, -αμαι, — dívat
se (9, 2)
θεωρία, -ας, ἡ pozorování, poznání (14, 5)
θεωρῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην pozo-
rovat (25, 11)
θήρ, θηρός, ó divoké zvíře, šelma (10, 4)

θήρειος, -α, -ον divoký ◊ (τὰ) θήρεια (κρέα)
zvěřina (30, 2p)
θηρεύω = θηρώ (23, 12p)
θηρίον, -ίου, τό zvíře (8, 1)
θηριώδης, -ες bohatý na zvěř (33, 20p)
θηρώ, -ᾶν, -ᾶσω, -ασα, -ακα, -αμαι, -άθην lovit,
honit (19, 6); (med.) být uchvácen, zajímat se (23,
11p)
θησαυρός, -οῦ, ὁ poklad, pokladnice (38, 1)
θνητός, -ή, -όν smrtelný (1, 2c)
θόλος, -ου, ἡ označení budovy s okrouhlým pů-
dorysem a kuzelovitou střechou (22, 14p)
θόρυβος, -ου, ὁ povyk, křik (2, 4)
θοῦρος, -ον divoký, bouřlivý (34, 32p)
θρηνώ, -εῖν, -ήσω, -ησα, —, -ημαι, — naříkat
(10, 28p)
θρίξ, τριχός, ἡ vlas (26, 2)
θρόνος, -ου, ὁ trůn, stolec (20, 3)
θυγάτηρ, -τρός, ἡ dcera (24, 6)
θυρίς, -ίδος, ἡ okno, dveře (30, 27p)
θυσία, -ας, ἡ oběť (24, 3)
θύω, θύσω, ἔθυσα, τέθυκα, τέθυμαι, ἐτύθην obě-
tovat (16, 4)
θωπεύω —, -σα, —, —, — (τινὰ) lichotit, nadbíhat
někomu, předcházet si někoho (10, 25p)

I

ιατρός, -οῦ, ὁ lékař (6, 6)
ἴδιος, -ία, -ιον vlastní (2, 3) ◊ ἰδίᾳ (adv.) soukro-
mě (7, 2)
ἰέναι inf. prez. sl. εἶμι (35, 19p)
ἱερεύς, -έως, ὁ kněz (19, 1)
ἱερόν, -οῦ, τό chrám, svatyně (6, 3)
ἱερός, -ά, -όν svatý, posvátný (23, 4)
ἴημι, ἦσω, ἦκα, εἶκα, εἶμαι, εἶθην posílat (33, 1)
ἰθύω, —, -υσα, —, —, — spēchat, chystat se (24, 4p)
ἱκανός, -ή, -όν připravený, hotový (3, 1)
ἱκετεύω, -εύσω, -ευσα, -ευκα, -ευμαι, -εὔθην prosit
(1, 1)
ἴλεως, -ων milostivý, laskavý (26, 28p)
ἴνα aby (17, 6)
ἱππεύω, -σω, -σα, —, —, — jezdit na koni (30, 8p)
ἵππος, -ου, ὁ kůň (1, 1)
ἱππότης, -ου, ὁ (ep.) bojovník na voze (23, 19p)
ἰσθμός, -οῦ, ὁ šíje (15, 1)
ἰσονομία, -ίας, ἡ rovnoprávnost (10, 26p)
ἴσος, -η, -ον rovný, shodný, stejný (9, 4)
ἰσότης, -ητος, ἡ rovnost (9, 4)
ἴστημι, στήσω, ἔστησα, —, —, ἐστάθην stavět, u-
stanovit (34, 1)

ιστορία, -ας, ἡ pátrání, výzkum, věda, dějiny (18,
1)
ἰσχυρός, -ά, -όν mocný (9, 1)
ἰσχύς, -ύος, ἡ síla, moc (18, 2)
ἴχνος, -ους, τό stopa (36, 23p)
ἰῶμαι, ἰᾶσθαι, ἰάσομαι, ἰασάμην, ἴαμαι, ἰάθην lé-
čit (12, 6)

K

καθαρός, -ά, -όν (τινός) čistý, zbavený, bez (8, 4)
καθεστηκώς, -υῖα, -ός (= καθεστώς) stojící, stáva-
jící (34, 8)
καθεύδω, -ευδήσω, -εὔδησα, —, —, — spát (5, 1)
καθήκω, -ήξω, -ήξε, —, —, — zasahovat, prostírat
se, vybíhat (15, 1p)
καθίζω, καθιῶ, ἐκάθισα, —, —, — posadit (20, 3)
καθίσταμαι, καταστήσομαι, κατέστην, καθέστη-
κα, —, — postavit se, stávat se (34, 8)
καθίστημι, -στήσω, -έστησα, —, —, -εστάθην po-
stavit, ustanovit (34, 1)
καί a, i (1, 1); a proto (33, 10p); a sice (33, 23p) ◊
καὶ γάρ neboť (8, 1)
καίπερ i kdyz (5, 1)
καιρός, -οῦ, ὁ (vhodný) čas, příležitost (12, 1) ◊
καιρός ἐστιν je vhodné, je třeba (12, 1) ◊ οἱ
καιροὶ dobové okolnosti, situace (31, 26p)
καίτοι = καίπερ (24, 26p)
κακοπαθῶ, -εῖν, -ήσομαι, -ησα, -ηκα, —, — trpět
(31, 36p)
κακός, -ή, -όν špatný (1, 2b)
κάλλιστος, -η, -ον nejkrásnější (3, 1)
κάλλος, -ους, τό krása (21, 3)
καλλύνω (jen prez. a impf.) příkrášlovat (27, 10p)
καλλωπίζομαι —, -σάμην, -σμαι, — (ἐπί τινι)
vychloubat se (28, 17p); (τι) vyšňofit se kvůli ně-
čemu (36, 6p)
καλοκάγαθία, -ίας, ἡ ušlechtilost, dokonalost (5,
4)
καλός, -ή, -όν dobrý, krásný (2, 1)
καλούμενος, -ου, ὁ (tak)zvaný (20, 6)
καλῶ, -εῖν, -ῶ, -εσα, κέκληκα, κέκλημαι, ἐκλήθην
volat (16, 4)
κάμνω, καμοῦμαι, ἔκαμον, κέκμηκα, —, — unavit
se, být nemocen (17, 2)
κᾶν (= καὶ ἐάν) i kdyz, i kdyby (17, 5)
καρπός, -οῦ, ὁ plod (37, 7)
καρτερῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — být odhod-
laný, vydrzet (21, 4)
κατά (τινὰ) podle někoho (2, 3); (τι) (na)proti ně-
čemu (3, 2); za něčím, kvůli něčemu (14, 5); ve

vztahu, ohledně (30, 9p); skrze něco (21, 9p); (τινός) proti někomu (26, 1)

καταβαίνω, -βήσομαι, -έβην, -βέβηκα, —, — sestoupit, slézt (27, 5)

καταβάλλω, -λώ, -λον, -βέβληκα, -βέβλημαι, -εβλήθην rozšírat (34, 15p)

κατάβασις, -εως, ἡ sestup (37, 4p)

καταβλέπω, -ψομαι, -ψα, -φα, -μμαι, -φθην pohlízet dolů (3, 15p)

καταγελῶ, -ᾶν, -άσομαι, -ασα, —, -ασμαι, -άσθην vysmívat se (16, 1)

(κατ)αἰσχύνομαι, -ουνομαι, —, ἤσχύνην stydět se (2, 1)

(κατ)αἰσχύνω, -υνῶ, ἤσχυνα, —, —, — (τινὰ) zahánbit, dělat ostudu (2, 1)

κατακλίνομαι, -οῦμαι, -μαι, -ίην (ἴθην) uložit se (36, 17p)

κατακοιμῶ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην uspat; (dp.) usnout (12, 3)

κατακρίνω, -νῶ, -να, -κα, -μαι, -θην odsuzovat, zavrhovat (8, 24p)

κατακτῶμαι, -κτᾶσθαι, -κτῆσομαι, -εκτησάμην, -κέκτμαι, — dobytí si, opatřit si (12, 2)

καταλαμβάνω, -λήψομαι, -έλαβον, -είληφα, -είλημαι, -ελήφθην chytit, dostihnout (19, 4); něco postihnout, stíhat, potkávat (31, 5)

καταλείπω, -λείψω, -έλιπον, -λέλοιπα, -λέλειμαι, -ελείφθην zanechávat (25, 11)

καταλύω, -σω, -σα, -κα, -μαι, -θην rozpustit, zničit (27, 14p)

(κατα)μανθάνω, μαθησομαι, ἔμαθον, μεμάθηκα, —, — důkladně, od základů se učit (5, 9p)

(κατα)μέμφομαι, μέμψομαι, ἔμεψάμην, —, ἔμέψθην hanět (34, 6)

καταναλίσκομαι, -ώσομαι, κατανήλωμαι, κατανήλώθην být seznán (36, 20p)

καταντικρὺ přímo naproti (21, 3p)

κατάπληξις, -εως, ἡ překvapení, úžas (20, 6)

καταπραΰνω, -νῶ, -επραΰνα, —, -επραΰνην uklidňovat (29, 21p)

καταρρήγνυμι, -ήξω, -ήξα, -έρρωγα, —, -εράργην ničit ◊ κ. τροπᾶς zničit vojsko a způsobit jeho útek, paniku (37, 9p)

καταρῶμαι, -ᾶσθαι, -άσομαι, -ασάμην, -αμαι, -ᾶθην (τινὰ nebo τινί, dm.) proklínat (16, 3)

κατάσκοπος, -ου, ὁ rozvodatel, zpravodaj, špeh (33, 17p)

κατασμικρύνω, -νῶ, -να, —, —, — zmenšovat, zkracovat (10, 13p)

κατατίθεμαι, -θήσομαι, -εθέμην, τέθειμαι, — pro sebe odložit, ukládat si (32, 6)

κατατίθημι, -θήσω, -έθηκα, -τέθηκα, -κείμαι, -ετέθην složit (32, 6)

καταφατίζω, -ιῶ, -σα, —, —, — slíbit, prohlásit (37, 19p)

καταφύγιον, -ίου, τό útočiště (14, 4p)

κατεσθίω, -έδομαι, -έφαγον, -εδήδοκα, -εδήδεμαι, -ηδέσθην pozírat (17, 10p)

κατέχω, -σχήσω, -έσχον, -έσχηκα, -έσχημαι, -εσχέθην zdržovat, zastavovat (25, 10); držet zpátky, řídit, ovládat (5, 20p)

κατηγορῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην (τινός) obviňovat z něčeho (14, 2)

κατοικῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην bydlet, obývat (12, 2)

κατορθῶ, -οῦν, -ώσω, -ωσα, -ωκα, -ωμαι, -ώθην prospívat (28, 10p)

κάτω dole (21, 3)

κάτωθεν (τινός) dolů do něčeho (34, 23p)

κείμαι, κείσθαι, κείσομαι, — lezet, být položen, stanoven (22, 1)

κελεύω, -εύσω, -ευσα, -ευκα, -ευσμαι, -εύσθην příkazovat (3, 1)

κέλυφος, -ους, τό slupka, skořápka (32, 11p)

κενός, -ή, -όν prázdný (9, 7c)

κεραυνῶ, -οῦν, —, -ωσα, —, -ώθην zasáhnout bleskem (12, 25p)

κεφαλή, -ῆς, ἡ hlava (19, 7)

κημός, -οῦ, ὁ náhubek (19, 7p)

κήρυξ, -υκος, ὁ posel, hlasatel (31, 2)

κηρύττω, κηρύξω, ἐκήρυξα, κεκήρυχα, κεκήρυμαι, ἐκήρύχθην (dát) rozhlásit (hlasatelem) (33, 1)

κιθαρῳδία, -ας, ἡ zpěv při hře na strunný nástroj (26, 12p)

κίνδυνος, -ου, ὁ nebezpečí (4, 1)

κινδυνεύω, -εύσω, -ευσα, -ευκα, —, — být v nebezpečí (7, 1)

κίνησις, -εως, ἡ hnutí, dění, událost (10, 14p)

κινῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην hýbat, měnit (14, 5)

κλαίω, κλαύσομαι, ἔκλαυσα, κέκλαυκα, κέκλαυμαι, ἐκλαύσθην plakat, naříkat (8, 1)

κλεινός, -ή, -όν slavný (29, 1p)

κλέπτεις, -ου, ὁ zloděj (17, 4)

κλέπτω, -ψω, -ψα, κέκλοφα, κέκλεμμαι, ἐκλάπην (ἐκλέφθην) krást (10, 9)

κληρονομῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην dědit (20, 3)

κναφεύς, -έως, ὁ valchař (zpracovává vlnu na vlněnou látku) (20, 4p)

κοῖλος, -η, -ον dutý (31, 29p)

κοινός, -ή, -όν společný ◊ κοινή (adv.) společně (5, 4) ◊ τὰ κοινὰ πράγματα lat. res publica (39, 12p)

κοινωνία, -ας, ἡ společenství (15, 3)

κοινωνός, -οῦ, ὁ, ἡ společník (6, 22p)

κοινωνῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — (τινός) mít podíl, podílet se na něčem (32, 2)

κολάζω, -άσω, -ασα, -ακα, -ασμαι, -άσθην trestat (1, 5)

κόλπος, -ου, ὁ záhyb šatu, kapsa (30, 3)

κολωνός, -οῦ, ὁ výšina, pahorek (15, 1)

κομίζω, -ιῶ, -ισα, -ικα, -ισμαι, -ίσθην přinést, obstarat (9, 7a)

κομπάζω, -άσομαι, -ασα, —, —, -άσθην (ἐπί τινι) chlubit se něčím (2, 17p)

κόνις, -εως, ἡ prach (21, 3)

κόπος, -ου, ὁ námaha (32, 15p)

κόπτω, -ψω, -ψα, κέκοφα, κέκομαι, ἐκόπην bít, udeřit, srazit (26, 1)

κόραξ, -κος, ὁ havran, vrána (10, 27p)

κορυφαῖος, -αῖα, -αῖον hlavní, přední (18, 1)

κορυφή, -ῆς, ἡ vrcholek (3, 2)

κόσμος, -ου, ὁ svět, řád (1, 2a); ozdoba (14, 3b)

κοσμῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην upravit, zdobit (23, 4)

κοτύλη, -ης, ἡ hrnek, pohárek; označení měrné jednotky (att. míra: 0, 226 l) (31, 34p)

κουφίζω -ιῶ, -σα, -κα, —, -σθην (τινός) zbavit něčeho (1, 9p)

κρανίον, -ου, τό lebka (26, 4p)

κράτιστος, -ου, ὁ nejsilnější (5, 2)

κρατῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην (τινός) ovládat (16, 5); (τινὰ) předčít (21, 4); volně disponovat (34, 3p)

κρατύνομαι, —, -άμην, —, — vyspravit si, nachystat si, uvést do bytelného stavu (4, 20p)

κραυγή, -ῆς, ἡ křik (3, 16p)

κρέας, -ως, τό maso, kus masa (10, 30p; 15, 4)

κριθῆ, -ῆς, ἡ ječmen (6, 10p)

κρίνω, κρινῶ, ἔκρινα, κέκρικα, κέκριμαι, ἐκρίθην soudit (1, 5); (τινά τινα) pokládat někoho za někoho (13, 18p)

κρίσις, -εως, ἡ rozhodnutí, rozsudek (25, 11)

κριτής, -οῦ, ὁ soudce (25, 11)

κροκόδειλος, -ου, ὁ krokodýl (23, 3p)

κρύπτω, -ύψω, -υψα, -υφα, -υμαι, -ύφθην ukryvat, schovávat (4, 1)

κτῆμα, -ατος, τό majetek, statek (26, 8)

κτῆνος, -ους, τό kus dobytka (15, 2)

κτῆσις, -εως, ἡ jmění, majetek (18, 2)

κτώμαι, -ἄσθαι, κτήσομαι, -ησάμην, κέκτημαι, ἐκτέθην získat, nabýt (26, 7)

κυβερνήτης, -ου, ὁ kormidelník (4, 2)

κύβος, -ου, ὁ hrací kostka (22, 35p)

κυμαίνω, -ανῶ, -ηνα, —, —, -άνθην (τι) zaplavovat vlnami, zmítat ve vlnách (16, 2p)

κυνηγός, -οῦ, ὁ lovec (13, 14p)

κυνικός (φιλόσοφος), -οῦ, ὁ kynický filosof (26, 1p)

κύρβεις, -εων, αἱ (οἱ) otáčivé trojstranné pilíře (dřevěné, bronzové, kamenné), zužující se jako pyramida, na nichž byly připevněny tabule se zákony (37, 18p)

κύων, κυνός, ὁ pes (6, 1p; 31, 3)

κωλύω, -ύσω, -υσα, -υκα, -υμαι, -ύθην zabraňovat (6, 3)

κῶλον, -ου, τό končetina (39, 5p)

Λ

λαγχάνω, λήξομαι, ἔλαχον, εἴληχα, —, — (τινός) získat (6, 8)

λαγῶς, -οῦ, ὁ zajíc (6, 1)

λαλῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην zvanit, zbytečně mnoho mluvit (později jen: mluvit) (18, 4)

λαμβάνω, λήψομαι, ἔλαβον, εἴληφα, εἴλημαι, ἐλήφθην brát, vzít (6, 1)

λαμπρός, -ά, -όν jasný, zářivý (24, 6)

λαμπρότης, -ητος, ἡ sláva (23, 5p)

λανθάνω, λήσω, ἔλαθον, ἐλέηθα, —, — (s ptc.) schovávat se, být skryt (20, 3)

λέγω, (1) ἐρῶ (λέξω), εἶπον (ἔλεξα), εἶρηκα, εἶρημαι (λέλεγμαι), ἐρρήθην (ἐλέχθην) říkat (1, 1); (2) λέξω, ἔλεξα, εἶλοχα, εἶλεγμαι, ἐλέχθην sbírat (4, 2)

λειμών, -ῶνος, ὁ louka (15, 4)

λευκός, -ή, -όν bílý (22, 2)

λέων, -οντος, ὁ lev (12, 14p; 13, 8)

λίαν příliš (18, 2)

λίθος, -ου, ὁ kámen (22, 2)

λιθοτομία, -ῶν, αἱ kamenolom (31, 27p)

λιμήν, -ένος, ὁ přístav (28, 1)

λίμνη, -ης, ἡ močál, rybník, jezero (8, 1)

λιμόξηρος, -ου, ὁ hltavec, žrout (30, 25p)

λιμός, -οῦ, ὁ hlad (31, 6)

λογοποιός, -οῦ, ὁ bajkář (1, 1p)

λόγος, -ου, ὁ slovo, vyprávění, řeč (1, 1); důvod (29, 13p)

λόγχη, -ης, ἡ hrot, kopí (23, 4)

λοιδορῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην urážet, nadávat (26, 2p)

λοιπός, -ή, -όν ostatní, zbylý (4, 1) ◊ τοῦ λοιποῦ (χρόνου) napříště (4, 1) ◊ λοιπόν (adv.) (po) zbytek času (33, 11p)
 λούω, λούσω, ἔλουσα, —, λέλουμαι, ἐλούθην mýt se, koupat se (36, 1)
 λόφος, -ου, ὁ návrší, pahorek (24, 3)
 λοχαγός, -οῦ, ὁ velitel *lochu*, setník, velitel (3, 18p)
 λύκος, -ου, ὁ vlk (2, 4)
 λυπῶ, -εῖν, -ήσομαι, ἐλύπησα, λελύπηκα, λελύπημαι, ἐλυπήθην zarmucovat, trýznit (31, 6)
 λύπη, -ης, ἡ smutek, bolest (6, 2)
 λυπηρός, -ά, -όν smutný (6, 2)
 λύρα, -ας, ἡ lyra (24, 24p)
 λύω, λύσω, ἔλυσα, λέλυκα, λέλυμαι, ἐλύθην porušovat, rozvazovat (2, 1)
 λωτοφάγοι, -ων, οἱ mýtičtí Lótofagoné, dosl. pojídači lotosu (16, 16p)

M

μά (τινὰ n. τι) zaklínací částice: při někom, něčem (35, 27p)
 μάθημα, -ατος, τό učení, věda, vědění (9, 5)
 μαθηματικός, -οῦ, ὁ astrolog (35, 22p)
 μαθητής, -οῦ, ὁ žák, učedník (24, 31p)
 μαθητός, -ή, -όν naučitelný (26, 25p)
 μαίνομαι, μανοῦμαι, —, μέμνηα, —, ἐμάνην šílet (29, 5)
 μακάριος, -ία, -ιον blažený (1, 5)
 μάλα (μάλλον, μάλιστα) velmi (více, nejvíce) (13, 3)
 μαλακός, -ή, -όν měkký, slabý (19, 1)
 μάλλον (komp. k μάλα) spíše (2, 6) ◊ παντὸς μάλλον ještě spíše, zcela určitě (25, 2p)
 μαθηάω, μαθήσομαι, ἔμαθον, μεμάθηκα, —, — učít se (4, 2)
 μαντεῖον, -εῖου, τό věštírna (6, 3)
 μαντική (τέχνη), -ῆς, ἡ věštění (6, 3)
 μάντις, -εως, ὁ věštec (21, 2)
 μαρτυρία, -ίας, ἡ svědectví, důkaz (9, 6)
 μαρτύριον, -ου, τό svědectví, důkaz (2, 1)
 μάτην marně, bezdůvodně (16, 3)
 μάχαιρα, -ας, ἡ nůž, meč (35, 7)
 μάχη, -ης, ἡ bitva (2, 1)
 μάχομαι, μαχοῦμαι, ἐμαχεσάμην, μεμάχημαι, — bojovat (7, 4)
 με (enkl.) ak. sg. os. zájm. ἐγώ (1, 1)
 μέγας, μεγάλη, μέγα velký (4, 2)
 μέγεθος, -ους, τό velikost (22, 2)
 μέγιστος, -η, -ον největší (2, 1)
 μέθη, -ης, ἡ opilost (9, 1)
 μεираκιον, -ου, τό mladík (28, 7)

μελέτη, -ης, ἡ cvičení, příprava (30, 32p)
 μέλι, -ιτος, τό med (37, 27p)
 μέλιττα, -ης, ἡ včela (26, 5p)
 μέλλω, -ήσω, -ησα, —, —, — chtít, hodlat, mít (9, 1)
 μέν - δέ sice - ale (1, 1) ◊ ὁ μέν - ὁ δέ jeden - druhý (2, 3) ◊ ποτὲ μέν - ποτὲ δέ hned - hned (6, 1) ◊ τὸ μέν - τὸ δέ jednak - jednak (31, 5) ◊ (τὰ) μέν ... (τὰ) δέ jak ... tak i ... (33, 24p)
 μέντοι opravdu, jistě (4, 2)
 μένω, μενῶ, ἔμεινα, μεμένηκα, —, — zůstat, čekat (28, 3)
 μερίζομαι, -σομαι (-ιοῦμαι), -σάμην, -σμαι, -σθην (τινὸς) podílet se (31, 24p)
 μέρος, -ους, τό díl (18, 2)
 μέσος, -η, -ον (pro)střední (18, 2)
 μέσσα = (τὰ) μέσα to, co je uvnitř, jádro, podstata (19, 10p)
 μεστός, -ή, -όν (τινὸς) plný (13, 1)
 μετὰ (τι) po (1, 1) ◊ μετὰ μικρόν zanedlouho (1, 1); (τινὸς) s (6, 4); (adv.) potom (23, 21p)
 μεταβάλλω, -βαλῶ, -έβαλον, -βέβληκα, -βέβλημαι, -εβλήθην změnit (6, 4)
 μεταβολή, -ῆς, ἡ změna (12, 11p)
 μεταδίδωμι, -δώσω, -έδωκα, -δέδωκα, -δέδομαι, -εδόθην (τινί τινος) sdílet něco s někým (30, 6)
 μεταλλων, -ου, τό důl (38, 5p)
 μεταμέλει, μελήσει, ἐμέλησε, μεμέληκε (μοι ταῦτα ποιήσαντι) lituji (že jsem to učinil) (31, 1)
 μεταξύ (τινὸς) mezi (21, 3)
 μεταπέμπομαι, -ψομαι, -ψάμην, -μμαι, — (τινὰ) poslat pro, zavolat (5, 1)
 μεταχειρίζω, -ιῶ, -σα, —, -σμαι, -σθην zacházet (31, 28p)
 μετέπειτα potom (39, 31p)
 μετέχω, -σχήσω, -έσχον, -έσχηκα, -έσχημαι, — (τινὸς) mít na něčem podíl, účastnit se (34, 4)
 μέτριος, -ία, -ιον přiměřený, náležitý (3, 6)
 μετριότης, -ητος, ἡ uměřenost, střídmost (22, 4)
 μέτρον, -ου, τό míra (30, 3)
 μετρῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην vyměřit (30, 23p)
 μέχρι (τινὸς) až do (33, 6)
 μή (modální zápornka) (1, 1) ◊ μή πως rozhodně ne, žádným způsobem ne (20, 6p)
 μηδέ ani (12, 11)
 μηδεῖς, μηδεμία, μηδέν žádný (11, 5) ◊ μηδέν (adv.) vůbec (2, 6)
 μηδέποτε = μήποτε (15, 33p)
 μηδίζω, —, -ισα, —, —, — být na straně Persanů (Médů) (38, 23p)

μηκέτι uz ne (33, 3)
μηκύνω, -νῶ, -να, —, -σμαι, -νθην prodloužit, pro-
táhnout (13, 9p)
μήν (syn. s δέ) však, pak (22, 5)
μήν, μηνός, ὁ měsíc (jako část roku) (31, 6)
μηγνύω, -σω, -σα, -κα, -μαι, -θην oznamovat, pro-
zrazovat (22, 11p); vyjevnovat, ukazovat (29, 25p)
μήποτε nikdy (7, 1)
μήτηρ, -τρός, ἡ matka (7, 2p; 10, 9)
μιαίνω, -ανῶ, -ανα, μεμιάγκα, μεμιάσμαι, ἐμιάν-
θην špinit, poskvrnit (28, 1)
μικρός, -ά, -όν malý (1, 1) ◊ μικρόν (adv.) trochu
(38, 13p)
μισθός, -οῦ, ὁ mzda (4, 2)
μισθοδοτής, -ου, ὁ ten, kdo dává mzdu, povinný
platit někoho, na někoho (5, 4p)
μισθοῦμαι, -οὔσθαι, -ώσομαι, -ωσάμην, -ωμαι, —
najímat si, půjčovat si (7, 12p)
μισθῶ, -οῦν, -ώσω, -ωσα, -ωκα, -ωμαι, -ώθην pro-
najímat, půjčovat (7, 12p)
μισῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην nenávi-
dět (12, 10)
μνήμη, -ης, ἡ vzpomínka, památka (35, 11)
μνημονεύω, -εὔσω, -ευσα, -ευκα, -ευμαί, -εὔθην
připomínat, uvádět (12, 2)
μοι (enkl.) dat. sg. os. zájm. ἐγώ (1, 1)
μοῖρα, -ας, ἡ osud, řízení osudu (36, 4)
μοιχεύω, -εὔσω, -ευσα, -ευκα, -ευμαί, -εὔθην smil-
nit, dopouštět se manželské nevěry (16, 8)
μόνος, -η, -ον jediný, sám (1, 6) ◊ μόνον (adv.)
pouze, jen (6, 4)
μόσχος, -ου, ὁ tele (17, 4)
μουσικός, -ή, -όν múzický (34, 2) ◊ ἡ μουσική
(τέχνη), -ῆς umělecké a duchovní vzdělání (34,
2)
μοχθῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, —, —, — trápit se, plaho-
čít se (32, 21p)
μοχθηρία, -ας, ἡ nedůstojná situace, bída, nouze
(30, 13p)
μῦθος, -ου, ὁ slovo, vyprávění (2, 4)
μυῖα, -ας, ἡ moucha (37, 29p)
μυριάς, -άδος, ἡ deset tisíc (39, 24p)
μύριοι deset tisíc (29, 3)
μυρίος, -α, -ον četný, nekonečně mnoho (35, 1)
μῦς, μυός, ὁ myš (12, 15p)
μυστήρια, -ίων, τὰ posvátné obřady, slavnosti
(19, 1)

N

ναί ano, ovšem (11, 4)
ναίω poet. (jen. prez. a ipf.) sídlit, obývat (20, 8p)

ναός, -οῦ, ὁ chrám (3, 12p)
ναῦς, νεώς, ἡ loď (19, 4)
νεανίας, -ου, ὁ mladík (3, 1)
νεανίσκος, -ου, ὁ mladík (35, 21p)
νεβρός, -οῦ, ὁ, (ῆ) kolouch (32, 17p)
νέμω, νεμῶ, ἔνειμα, νενέμηκα, νενέμημαι, ἐνεμή-
θην přidělit, ponechávat k pastvě; (med.) pást
se (19, 6)
νέος, -α, -ον mladý, nový (29, 2)
νεοττός, -οῦ, ὁ mládě, mladé včely (26, 9p)
νεώς, -ῶ, ὁ chrám (16, 7p)
νεωστὶ nedávno, zrovna (10, 12p)
νεωτερίζω, -ιῶ, -σα, —, —, -ίσθην pomýšlet na
převrat (puč) (25, 18p)
νῆ (ναί) (τινᾶ), ναί μα (τινᾶ) zaklinací částice
◊ νῆ Δία při Diovi (24, 7)
νήπιος, -ία, -ιον dětinský, nedospělý, pošetilý (10,
19p)
νησιώτης, -ου, ὁ obyvatel ostrova (38, 3p)
νήσος, -ου, ἡ ostrov (1, 5)
νίκη, -ης, ἡ vítězství (2, 1)
νικῶ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην vítězit (2,
4p)
νίπτω (v klas. době běžnější je tvar νίζω), -ψω, -ψα,
—, -μμαι, -φθην umývat (10, 31p)
νομίζω, -ιῶ, -ισα, -ικα, -ισμαι, -ίσθην (ak. s inf.)
myslet si, považovat (1, 1); znát, uznávat, re-
spektovat (jako normu, tj. νόμος) (8, 12p)
νόμιμα, -άτων, τὰ zavedené zvyky, mravy (28, 4p)
νομοθετῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην
stanovovat zákony (38, 15p)
νομοθέτης, -ου, ὁ zákonodárce (11, 8p)
νόμος, -ου, ὁ zákon (5, 6)
νόσημα, -ατος, τό = νόσος (22, 20p)
νόσος, -ου, ἡ nemoc (13, 5)
νοσῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, —, —, — být nemocen
(10, 9)
νοσῶν, -οὔντος, ὁ nemocný (36, 3)
νότος, -ου, ὁ jižní vítr (20, 3)
νουθετῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, —, —, -ήθην upozorňo-
vat, napomínat (9, 5p)
νοῦς, νοῦ, ὁ rozum, mysl, duch (10, 5)
νῦν nyní (1, 1)
νυνί = νῦν (29, 8p)
νύξ, νυκτός, ἡ noc (15, 4)
νῶτον, -ου, τό záda (1, 8p)

Ξ

ξένος, -ου, ὁ cizinec, námezdní voják (3, 4) ◊ οἱ
ξένοι cizinci, žoldáci (24, 16p)
ξηρός, -ά, -όν suchý (20, 6)

ξύλινος, -η, -ον dřevěný (26, 5)
ξύλον, -ου, τό dřevo (26, 5)
ξύμπας, -ασα, -αν veškerý, celý (27, 8) ◊ (τὸ)
ξύμπαν (adv.) dohromady, celkem (27, 8)

O

ὄ nom./ak. sg. n. vzt. zájm. ὄς (1, 17p)
ὀβολός, -οῦ, ὁ obolos (nejmenší mince attického měnového systému) (10, 1)
ὄδε, ἤδε, τόδε tento (8, 4)
ὀδηγός, -οῦ, ὁ průvodce (1, 3)
ὀδοιπόρος, -ου, ὁ pocestný (3, 3)
ὀδοιπορῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ηται, — cestovat (24, 10p)
ὀδός, -οῦ, ἡ cesta (1, 1)
ὀδύρομαι, -οῦμαι, -άμην, — (dm.) naříkat (21, 3)
ὄθεν odkud (3, 4); a proto, z toho důvodu (vzt.) (37, 21p)
οἷ nom. pl. mask. vzt. zájm. ὄς (4, 8p)
οἶδα (prf. s prez. význ.), εἴσομαι, —, —, — (inf. εἰδέναι) vědět (25, 1)
οἶκαδε domů (16, 7)
οἰκεῖος, -α, -ον příbuzný (16, 7)
οἰκέτης, -οῦ, ὁ domácí otrok (10, 9p)
οἶκημα, -ατος, τό příbytek, dům (15, 13p)
οἰκία, -ας, ἡ dům, příbytek (11, 4)
οἰκοδομῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήσην stavět (22, 15p)
οἰκοδομία, -ας, ἡ stavba (29, 24p)
οἰκοδόμος, -ου, ὁ stavitel (11, 7p)
οἰκουμένη (sc. γῆ), -ῆς, ἡ řecké označení pro známou část světa (založené na představě, že zbytek světa není obýván) (20, 12p)
οἰκοφθορία, -ας, ἡ ztráta majetku (30, 11p)
οἰκτίρω, οἰκτιρῶ, ὤκτιρα, —, —, — oplakávat (34, 10)
οἰκῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήσην spravovat, řídit (22, 4p)
οἶμοι (interj.) běda!, běda mi!, hrůza! (1, 13p)
οἶνος, -ου, ὁ víno (6, 6)
οἶομαι (οἶμαι), οἰήσομαι, —, ὤσθην (dp.) myslet, domnívat se (5, 4)
οἶον (s ptc.) vždyť, protože (udání objekt. důvodu) (38, 1)
οἶος, -α, -ον jaký (20, 2) ◊ οἶόν τε ἐστίν je možné, lze (13, 4) ◊ οἶός τε εἰμί být s to, moci (21, 4)
οἶόςπερ, οἶαπερ, οἶόνπερ (právě) takový (31, 22p)
οἶστός, -οῦ, ὁ šíp (6, 2)
οἴχομαι, οἰχήσομαι, —, ὄχωκα, ὄχωμαι, — (dm.) odcházet, mizet (16, 6)
ὀκτώ osm (23, 4)
ὀλιγάκις zřídka (36, 2p)
ὀλίγος, -η, -ον málokterý, malý (10, 8) ◊ ὀλίγου téměř (10, 8)

- ὅλος, -η, -ον celý (1, 1) ◊ ὅλον (adv.) zcela, úplně (25, 2)
- ὀμιλῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — stýkat se (29, 1)
- ὄμμα, -ατος, τό oko (20, 1)
- ὄμνυμι, ὀμοῦμαι, ὄμοσα, ὀμώμοκα, (ὀμώμοσται), ὀμόςσθην přísahat (37, 5)
- ὄμοιος, -α, -ον podobný (9, 4)
- ὀμοιότης, -τος, ἡ podobnost (9, 4)
- ὀμοιῶ, -οῦν, -ώσω, -ωσα, —, ὀμοίωμαι, ὀμοιώσθην (τινί τι) srovnávat, přirovnávat (17, 1)
- ὀμολογοῦμαι, -εἶσθαι, -ήσομαι, -ημαι, -ήσθην být pokládán, uznáván (22, 5)
- ὀμολογῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήσθην shodovat se, souhlasit, uznávat (18, 2)
- ὀμόνοια, -οίας, ἡ svornost, jednota (19, 6)
- ὄμως stejně, ale, přece (16, 4)
- ὄναρ (jen nom. a ak. sg), τό sen (36, 2) ◊ ὄναρ (adv.) ve snu (29, 31p)
- ὄνειδίξω, -ιῶ, -ισα, -ικα, —, -ίσθην hanět, tupit (26, 7)
- ὄνίνημι, ὀνήσω, ὄνησα, —, —, — (τινά τι) prospívat někomu v něčem, podporovat (35, 1)
- ὄνομα, -ατος, τό jméno (10, 1)
- ὀνομάζω, -άσω, -ασα, -ακα, -ασμαι, -άσθην jmenovat, nazývat (1, 5)
- ὀνομαστός, -ής, -όν známý, slavný (15, 1)
- ὄνος, -ου, ὁ osel (1, 1)
- ὄξύς, -εἶα, -ύ ostrý, bystrý (18, 6)
- ὄπισθε(v) (adv.) vzadu (2, 9p); (τινὸς) za někým, něčím (23, 4)
- ὄπλίξω, -ιῶ, -σα, -κα, -σμαι, -σθην vyzbrojit (8, 5p)
- ὄπλίτης, -ου, ὁ těžkooděnc (6, 4)
- ὄπλον, -ου, τό zbraň (4, 2)
- ὄποι kam (nepř. táz.) (36, 1)
- ὄποῖος, -α, -ον jaký (táz.) (28, 4)
- ὄπότε když, kdykoliv (21, 4)
- ὄπου kde (nepř. táz.) (9, 1)
- ὄπουοῦν kdekoli (15, 27p)
- ὄπωρίζω, -ιῶ, -ξα, —, —, — sklízet (úrodu) (17, 15p)
- ὄπως jako (7, 1); aby, jak (jen) (9, 3)
- ὄπωςπερ právě tak jako (10, 21p)
- ὀργίζομαι, -ιοῦμαι, ὀργισμαι, ὀργίσθην zlobit se (12, 3)
- ὀργή, -ής, ἡ hněv (18, 4)
- ὀρέγομαι, -ξομαι, -ξάμην, -γμαι, -χθην (τινὸς) toužit po něčem (25, 1p)
- ὀρθός, -ής, -όν správný, rovný (22, 1)
- ὄρκος, -ου, ὁ přísaha (2, 1)
- ὀρμίζομαι, -ιοῦμαι, -σάμην, -σμαι, -σθην zakotvit (37, 3p)
- ὄρνις, -ιθος, ὁ, (ἡ) pták; zvl. slepice, kohout (17, 3)
- ὄρος, -ους, τό hora, pohorí (15, 1)
- ὄρῶ, ὄραν, ὄψομαι, εἶδον, ἐώρακα, ἐώραμαι, ὤφθην vidět (6, 2)
- ὄς, ἤ, ὅ který (vzt. zájm.) (2, 14p; 7, 1)
- ὄσιος, -ίας, -ιον zbožný (1, 5)
- ὄσος, -η, -ον jak velký, jak mnoho (10, 8)
- ὄσπερ, ἤπερ, ὅπερ který (právě) (12, 8)
- ὄστις, ἤτις, ὅ,τι kterýkoliv, každý, který (11, 1)
- ὄστισοῦν jakýkoliv, kdokoliv (15, 28p)
- ὄστοῦν, -οῦ, τό pecka (32, 10p)
- ὄσφ(περ) - τοσοῦτω ὄσ - ο to (čím - tím) (14, 1)
- ὄταν (< ὅτε ἄν, s konj.) když, kdykoliv (17, 5)
- ὄτε když (5, 2)
- ὄτι ze (2, 1); protože (6, 4)
- οὔ (οὐκ, οὐχ) zápornka (1, 1); na počátku otázky syn. s ἄρ' οὔ (7, 8p) ◊ οὔ μή (s konj.) rozhodně ne, rozhodně nikoli (33, 9p) ◊ οὔ τι ani trochu (30, 10p)
- οὔ, οἶ, ὄν gen., dat. a ak. refl. zájm. pro 3. os. sg. (21, 3)
- οὔδ' ὅπωςτιοῦν ani v nejmenším (5, 14p)
- οὔδαμοῦ nikde (37, 6)
- οὔδαμῶς nijak, vůbec ne (11, 6)
- οὔδέ ani (5, 7)
- οὔδεις, οὔδεμία, οὔδέν žádný (11, 5)
- οὔδέποτε nikdy (34, 3)
- οὔδεπώποτε (οὔποτε) (ještě) nikdy (31, 4)
- οὔκέτι uz ne (3, 3)
- οὔκοῦν (syn. s ἄρ' οὔ) copak ne? (11, 4)
- οὔν tedy, a tak (3, 1)
- οὔπω ještě ne (7, 2)
- οὔπώποτε ještě nikdy (7, 2)
- οὔρά, -άς, ἡ ocas (6, 1)
- οὔράνιος, -ίας, -ιον nebeský (8, 8)
- οὔρανός, -οῦ, ὁ nebe (8, 8)
- οὔτε - οὔτε, μήτε - μήτε ani - ani (5, 1)
- οὔτος, αὕτη, τοῦτο ten, tento (8, 4)
- οὔτως tak (2, 1)
- οὔχι zesílená varianta zápornky οὔ(χ) rozhodně ne, v žádném případě (7, 18p)
- ὄφειλω, ὀφειλήσω, ὀφείλησα (ὄφελον), ὀφείληκα, —, ὀφειλήσθην dluzit, muset (20, 4) ◊ ὡς ὄφελε ζῆν κέζ by (tak) žil (20, 5p) ◊ ὡς ὄφελε μή συναντήσαι κέζ by se byl nesetkal (20, 5p)
- ὄφελος (jen nom. a ak. sg.), τό to, co je prospěšné, užitek (6, 27p; 25, 7)
- ὀφθαλμός, -οῦ, ὁ oko (8, 6)
- ὄφτις, -εως, ὁ had, drak (6, 8p)
- ὄχλος, -ου, ὁ zástup, množství lidí (13, 1)

ὀχοῦμαι, -εἶσθαι, -ήσομαι, -ησάμην, —, -ήθην
(v att. próze jen prez. a impf.) pohybovat se (39, 4p)
ὄψις, -εως, ἢ pohled, zrak (18, 6)
ὄψον, -ου, τό maso (kus masa) (32, 2p)
ὄψωνῶ, -εἶν (jen v prez.) vydávat peníze za maso
(32, 5p)

Π

παιδαγωγός, -οῦ, ὁ vychovatel (9, 3)
παιδεία, -ας, ἡ výchova, vzdělání (14, 3)
παιδεύω, -εὔσω, -ευσά, -ευσκα, -ευσμαι, -εὔθην vy-
chovávat (5, 2)
παιδίον, -ου, τό malé dítě (35, 11)
παιδονόμος, -ου, ὁ úředník, který měl dohlížet
na výchovu a vzdělávání (34, 12p)
παίζω, -σω, -σα, —, —, — hrát si, zertovat (9, 5)
παῖς, παιδός, ἢ, ὁ dívka, chlapec (9, 3); otrok,
sluha (32, 3p)
παίω, παίω, ἔπαισα, πέπαικα, πέπαισμαι, ἐπαί-
σθην bít, tlouci (27, 1)
πάλαι dřive, kdysi (5, 4)
παλαιός, -ά, -όν starý (9, 4)
παλαιίστρα, -ας, ἡ zápasíště, cvičiště (34, 11p)
παλαίω, -αῖσω, -αῖσα, -αῖκα, -αῖσμαι, -αῖσθην zá-
vodit, zápasit (24, 3)
πάλιν znovu (6, 4)
πάμπολλοι, -ων velmi mnohý, velmi mnoho (4,
13p)
παντάπασιν úplně, zcela (30, 6)
πανταχόθεν ze všech stran, odevšad (20, 3)
πανταχοῦ vûbec (16, 5)
παντοδαπός, -ἢ, -όν všelijaký, rozmanitý (8, 4)
παντοῖος, -α, -ον různorodý, všeho druhu (23, 4)
πάντως zcela, úplně (30, 4)
πάνυ jistě, zcela, velmi (11, 4)
πάππος, -ου, ὁ děd(eček) (13, 5)
παρά (τι) (ο)proti něčemu, v rozporu s (2, 1); při, u,
skrz (9, 3); (τινὶ) u, mezi (5, 3)
παραβαίνω, -ήσομαι, -έβην, -βέβηκα, —, — (τι)
překračovat (22, 1)
παραγίγνομαι, -γενήσομαι, -εγενόμην,
-γέγονα, —, — (τινὶ) přijít, být při, účastnit se
(11, 6); přihodit se, dostávat se něčeho (22, 25p)
παραδίδωμι, -δώσω, -έδωκα, -δέδωκα, -δέδομαι,
-εδόθην předávat, odevzdávat (30, 1)
παράδοξος, -ον proti očekávání, neočekávaný
(12, 8p)
παραινῶ, -εἶν, -ήσω, -εσα, -εκα, -ημαι, -έθην na-
pomínat (24, 12p)
παρακαλῶ, -εἶν, -έσω, -εσα, -κέκληκα, -κέκλημαι,
-εκλήθην přivolat, pozvat (16, 4)

(παρ)ακολουθῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι,
-ήθην pronásledovat (19, 6)
παραλαμβάνω, λήψομαι, -έλαβον, -είληφα,
-είλημαι, -ελήφθην vzít, dostat (4, 2)
παραλείπω, -λείψω, -έλιπον, -λέλοιπα,
-λέλειμμαι, -ελείφθην rouštět, nechávat projít
(16, 6)
παραλλάττω, -ξω, -ξα, -χα, -γμαι, -χθην pozmě-
nit (38, 14p)
παραμένω, -νῶ, -εἶνα, -ηκα, —, — zůstat na mís-
tě, zůstat nablízku (4, 9p)
παραπάν, τό vûbec (25, 2)
παραπλήσιος, (-α), -ον podobný (34, 3)
παραρρέω, -ρῆσομαι, -ερρῶν, -ερρῆκα, —, —
vytékat (31, 19p)
παρασκευάζω, -άσω, -ασα, -ακα, -ασμαι, -άσθην
připravovat (4, 2)
παραστάτης, -ου, ὁ pomocník (28, 28p)
παραφέρω, -οῖσω, -ήνεγκον, -ενήνοχα, παρενή-
νεγμαι, -ηνέχθην předkládat, nechat přinášet
(30, 1p)
πάρδαλις, -εως, ἡ leopard, panter (11, 1p)
πάρεμι, -εἶναι, -έσομαι, —, — být přítomen
(14, 2)
πάρεξ (τινός) kromě (s výjimkou) (15, 6p)
πάρεργον, -ου, τό vedlejší, doprovodné jednání ◊
πάρεργον (τινός) u příležitosti něčeho (16,
12p)
παρέρχομαι, -εμι, -ἦλθον, -ελήλυθα, —, — (εἰς
τι) přicházet (16, 6p)
παρέχω, παρασχῆσω, -έσχον, -έσχηκα, —, — ro-
skytovat (9, 4) ◊ παρέχει (τινὶ) někdo může
(38, 27p) ◊ παρέχεται mít v sobě, disponovat,
zahrnovat, nabízet (15, 5p)
παρίσταμαι, παραστήσομαι, παρέστην, -έστηκα,
—, — stát při někom, pomáhat (34, 5) ◊ παρί-
σταται (τινὶ; ak. s inf.) někoho napadá, ze
(36, 24p)
παροιμία, -ας, ἡ rčení, přísloví (35, 11p)
πάς, πᾶσα, πᾶν všecken (13, 1)
πάσχω, πείσομαι, ἔπαθον, ἐπέπονθα, —, — trpět,
snášet (2, 1)
πατήρ, -τρός, ὁ otec (7, 10p; 10, 8)
πάτριος, -α, -ον otcovský, převzatý po otcích, tra-
diční (19, 1p)
πατρίς, -ίδος, ἡ vlast, vlastní země (12, 1)
πατρώος, -α, -ον otcovský, praotci uctíván, patron
(28, 24p)
παύομαι, παύσομαι, ἐπαυσάμην, πέπαυμαι, —
(s ptc.) končit, přestávat (7, 4)
παύω, παύσω, ἔπαυσα, πέπαυκα, —, ἐπαύθην
ukončit, přestat (7, 4)

- πεδίον, -ου, τό rovina (15, 1)
πεζός, -ή, -όν pěší (6, 18p) ◊ πεζή (sc. ὁδῶ) (adv.)
pěšky (23, 24p)
πείθομαι, πείσομαι, ἐπιθόμην, ἐποίθα, -εἰσμαι,
ἐπίσθην (τινὶ) dát se přesvědčit někým, po-
slouchat (5, 1)
πείθω, πείσω, -εἰσα, -εἰκα, -εἰσμαι, -εἰσθην (τινὰ)
přemlouvat, přesvědčovat (5, 1)
πειρώμαι, -ᾶσθαι, -ᾶσομαι, -ασάμην, -αμαι,
-ᾶθην (s inf., dp.) pokoušet se (16, 5)
πελαργός, -οῦ, ὁ čáp (34, 16p)
πέλας blízko (8, 2)
πέλεκυς, -εως, ὁ sekera (24, 11p)
πέλω (jen prez., impf. a aor., větš. 3. os. sg.), aor.
ἔπλετο být, existovat (8, 6p)
πένης, -ητος, ὁ chudák (17, 6)
πενία, -ας, ἡ nouze, bída (30, 2)
πενταετία, -ας, ἡ období pěti let (29, 23p)
πέντε pět (4, 2)
πεντήκοντα padesát (4, 2)
πεντηκοστός, -ή, -όν padesátý (27, 8)
περί (τινὸς) o něčem (1, 1); pro, kvůli (14, 5); (τι)
kolem, okolo (7, 3)
περιβάλλω, -λῶ, -λον, -βέβληκα, -βέβλημαι,
-εβλήθην (τινὰ) házet, klást okolo, objímat ně-
koho (3, 17p)
περίβολος, -ου, ὁ obvod domu (22, 16p)
περίειμι, -εἶναι, -έσομαι, —, —, — (τινὸς) předčit
někoho, být lepší (21, 4)
περιεργία, -ας, ἡ všetečnost, zvědavost (4, 11p)
περιέχω, -σχῆσω, -έσχον, -έσχηκα, -έσχημαι, —
držet kolem, oberpínat (26, 18p)
περίσταμαι, -στήσομαι, περιέστην,
περιέστηκε, —, — stavět se okolo, obstoupit
(34, 7)
περιμένω, -νῶ, -εἶνα, -ηκα, —, — vyčkat (28, 16p)
περιοσφραίνομαι, -ήσομαι, -ωσφρόμην, —,
-ωσφράνθην čenichat okolo (4, 4p)
περιπίπτω, -πεσοῦμαι, -έπεσον, -πέπτωκα, —, —
(τινὶ) upadnout (6, 4)
περιστεφανῶ, -ώσω, -ωσα, -ωκα, -ωμαι, -ώθην
oněhcit (22, 34p)
περιτίθημι -θήσω, -έθηκα, -τέθηκα, -κείμαι,
-ετέθην (τί τινι) klást okolo, vkládat něco na ně-
koho (32, 1)
περιτυγχάνω, -τεύξομαι, -έτυχον, -τετύχηκα, —,
— (τινὶ) na něco narazit (32, 7p)
περιφερής, -ές kulatý, okrouhlý (22, 12p)
περίφοβος, -ον nesmírně vystrašený, vyděšený
(17, 11p)
περῶ, -ᾶν, -ᾶσω, -ασα, -ακα, —, — přejet, přejít na
druhou stranu (27, 12p)
πετεινόν, -οῦ, τό (poet.) pták (8, 17p)
πη nějak (38, 3)
πηγή, -ῆς, ἡ pramen (18, 2)
πήρα, -ας, ἡ mošna, ranec, tlumok (2, 7p)
πιέζω, -έσω, -εσα, -εκα, -εσμαι, -έσθην tlačit
(1, 7p); utlačovat, pěchovat (30, 3)
πίναξ, -κος, ὁ deska, obraz (9, 2)
πίνω, πίομαι, ἔπιον, πέπωκα, πέπομαι, ἐπόθην
pít (11, 6)
πίπτω, πεσοῦμαι, ἔπεσον, πέπτωκα, —, — padat
(1, 1)
πιστεύω, -εύσω, -ευσα, -ευκα, -ευσμαι, -εύθην vě-
řit, důvěřovat (16, 7)
πλαίσιον, -ου, τό rám, drzák (26, 18p)
πλείστοι, -ων, οἱ většina (1, 2b)
πλεονεκτῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — (τινὸς)
mít uzitek, prospěch, větší díl něčeho (23, 1)
πλεονεξία, -ας, ἡ ziskost, lakota (37, 8)
πλέω, πλεύσομαι, -ευσα, -ευκα, -ευσμαι, -εύσθην
plout, plavit se (16, 3)
πληγή, -ῆς, ἡ rána, zranění (27, 1)
πλήθος, -ους, τό množství, lidé (22, 6)
πλήν (τινὸς) kromě (31, 6)
πληρῶ, -οῦν, -ώσω, -ωσα, -ωκα, -ωμαι, ἐπληρώ-
θην (τινὸς) naplnit něčím (12, 10p)
πλησιάζω, -σω, -σα, -ακα, —, — blížít se (3, 14p)
πλησίος, -α, -ον blízký (22, 2) ◊ πλησίον (adv.)
blízko (22, 2)
πλοῖον, -ου, τό loď (4, 2)
πλοῦς, -οῦ, ὁ plavba (4, 19p)
πλούσιος, -ία, -ιον bohatý (10, 1)
πλούτος, -ου, ὁ bohatství (18, 2)
πλουτῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — být bohatý
(38, 4p)
πνέω, -εἶν, -εύσομαι, -ευσα, -ευκα, -ευσμαι,
-εύσθην dýchat, vanout (20, 3)
πνίγος, -ους, τό horko - dusno (31, 31p)
ποδαπός -ή, -όν ze které země? či občan? (17, 1p)
ποθεν (enkl.) odněkud (31, 1)
ποιητής, -οῦ, ὁ básník (19, 2)
ποικίλος, -η, -ον pestrý (11, 1)
ποιός, -α, -ον jaký (3, 3)
ποιῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην dělat
(7, 1) ◊ περὶ ἐλαχίστου ποιοῦμαι (τι) nej-
méně si něčeho cenit (26, 7) ◊ περὶ πολλοῦ
ποιοῦμαι (τι) vysoce si něčeho cenit (38, 5) ◊
ποιῶ (τινὰ τι) někomu něco udělat (nějak
ublížit) (24, 3p)
πολέμαρχος, -ου, ὁ vojevůdce, velitel (19, 1)
πολεμικός, -ή, -όν válečný, bojovný (30, 6) ◊ τὰ
πολεμικά válka (37, 23p)
πολέμιος, -ία, -ιον nepřátelský (2, 1)

πόλεμος, -ου, ó válka (6, 4)
 πολεμῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην vál-
 čít, (pas.) být stihán válkou (28, 18p)
 πόλις, -εως, ή město, obec, stát (15, 14p; 18, 2)
 πόλισμα, -ατος, τό osada, město (15, 9p)
 πολιτεία, -ας, ή stát, ústava (14, 5)
 πολιτεύω, -εὔσω, -εὔσα, -εὔκα, -εὔμαι, -εὔθην
 (často jako dp. nebo dm.) jednat jako občan (tj. cítit
 se členem obce a účastnit se jejího řízení) (22, 1)
 πολίτης, -ου, ó občan (12, 1)
 πολιτικός, -ή, -όν politický, státnický (18, 1)
 πολλάκις často (2, 1)
 πολύν ak. sg. m. zájm. πολύς (6, 2p)
 πολύς, πολλή, πολύ mnohý (2, 1) ◊ οἱ πολλοί
 mnozí, mnoho (30, 2) ◊ πολλά (adv.) často (28,
 8p)
 πολυτελής, -ές drahý, cenný (20, 6)
 πομπή, -ής, ή slavnostní průvod (19, 1)
 πονηρός, -ά, -όν namáhavý (8, 7)
 πόνος, -ου, ó práce, námaha (6, 5)
 πονῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην trpět,
 namáhat se, vykonávat (práci) (9, 9p; 18, 7)
 πορεία, -είας, ή cesta, pouť (21, 3)
 πορεύομαι, -εὔσομαι, -εὔμαι, -εὔθην (dp.) kráčet,
 táhnout (4, 1)
 πορίζω, πορίω, ἐπόρισα, πεπόρικα, πεπόρισμαι,
 ἐπορίσθην opatřit si (36, 3)
 πορφυροῦς, -ᾶ, -οῦν purpurový, nachově rudý
 (10, 1)
 πόσος, -η, -ον jaký, jak veliký (2, 4)
 ποταμός, -οῦ, ó řeka (1, 4)
 ποτὲ (enkl.) někdy (2, 6); vlastně (v otázkách) (24, 10)
 πότερος, -α, -ον který (ze dvou) (16, 7) ◊ πότε-
 ρον — ἢ zda — nebo (16, 7)
 ποτόν, -οῦ, τό nápoj, pití (30, 6)
 ποῦ kde (nepř. táz.) (37, 4)
 που někde; snad (5, 3)
 πούς, ποδός, ó noha (9, 6)
 πράγμα, -ατος, τό čin, věc (15, 5)
 πράξις, -εως, ή čin, dílo (18, 6)
 πράσσω = πράττω (27, 4p)
 πράττω, πράξω, -αξά, -αχα, -αγμαί, -άχθην dělat
 (2, 4) ◊ εὖ πράττω dobře si vést, dařit (36, 4) ◊
 τὰ δημόσια πράττω být veřejně, politicky
 činný (38, 5) ◊ ἀργύριον πράττεσθαι
 (τινός) vydělávat něčím peníze, nechávat si za
 něco platit (5, 16p)
 πρέπει sluší se (1, 2c)
 πρεσβύτερος, -α, -ον starší (12, 1)
 πρεσβύτες, -ου, ó starý člověk (35, 10)
 πρὶν (adv.) dříve (19, 5p) ◊ πρὶν (ἢ) (s konj. bez ἄν)
 předtím než (24, 6p)

πρό (τινός) před (19, 1)
 προαιρούμαι, -εἶσθαι, -ήσομαι, -ειλόμην, —
 (τινὰ ἀντί τινος) dávat přednost (6, 5)
 προάστειον, -εἶου, τό území bezprostředně před
 hradbami (nějakého města), předměstí (15, 17p)
 προβάλλομαι, -λοῦμαι, προύβαλόμην, -
 βέβλημαι, προύβληθην (τι) odvolávat se,
 odkazovat na něco (11, 2p); uvádět něco (15, 7p)
 πρόβατον, -ου, τό ovce (2, 4)
 προβουλεύω, -σω, -σα, -κα, -μαι, -θην mít rozho-
 dující hlas (12, 1p)
 πρόγονοι, -ων, οἱ předkové (2, 1)
 προδότης, -ου, ó zrádce (38, 6)
 προέρχομαι, πρόειμι, προήλθον, προελήλυθα,
 —, — vycházet (24, 25p); jít vpřed, dál, postupo-
 vat (36, 1)
 προηγοῦμαι, -εἶσθαι, -ήσομαι, -ησάμην, -ημαι,
 -ήθην táhnout vepředu (23, 18p)
 πρόθυμος, -ον ochotný, horlivý (29, 4)
 προίξ, -κός, ή dar, věno (30, 26p)
 προίσταμαι, προστήσομαι, προῦστην, προέστη-
 κα, —, — předstupovat, postavit se do čela
 (34, 9)
 προίστημι, προστήσω, προῦστησα, —, —, προε-
 στάθην postavit do čela (34, 9)
 πρόκειμαι, -εἶσθαι, -είσομαι, —, — (τινός)
 vystupovat, vybihat z něčeho (3, 11p)
 πρόμαχος, -ου, ó přední bojovník, bojovník
 v první řadě (34, 30p)
 πρόνοια, -ας, ή úmysl (28, 1p)
 πρόσ (τι) vůči, ve vztahu k (2, 1); (τινὶ) u, v blíz-
 kosti (33, 4); (τινός) ze strany, od někoho (14, 2)
 προσαγορεύω, -εὔσω, -εὔσα, -εὔκα, -εὔμαι,
 -εὔθην oslovit, mluvit o, chválit (20, 6)
 προσδοκία, -ίας, ή naděje, šance (2, 1p); očeká-
 vání (12, 6p)
 προσέρχομαι, -ελεύσομαι, -ήλθον, -ελήλυθα, —,
 — (τινὶ, dm.) obrátit se na někoho, zajít za někým
 (21, 2)
 προσέτι jakož i, a nadto (22, 19p)
 προσέχω, προσέξω, προσέσχον, —, —, — mířit,
 obracet k (10, 5) ◊ τὸν νοῦν προσέχειν (τι-
 νὶ) obrátit pozornost na (10, 5)
 προσηγορία, -ας, ή jméno, titul (32, 1p)
 προσήκων, -οντος, ó příbuzný (29, 10p)
 προσκρούω, -σω, -σα, -κα, —, — (τινὶ) urazit
 někoho (35, 13p)
 προσπέτομαι, -πτήσομαι, -επτάμην (poet. aor.
 προσέπτην), -ημαι, — slétnout (37, 30p)
 προσποιούμαι, -εἶσθαι, -ήσομαι, —, —, -ήθην
 předstírat (36, 3) ◊ προσποιεῖται tváří se, vy-
 dává se za někoho (4, 3p)

προσάττω, -άξω, -αξα, -αχα, -αγμαί, -άχθην svě-
řovat, předávat (12, 3p); πρίκάζατ (19, 4)
προστατῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, —, —, — (τινὸς) být
představený něčeho, řídit (24, 19p)
πρόσφορος, -ον příhodný, náležitý (17, 3)
προτείνω, -νῶ, -να, -τέτακα, -τέταμαι, -ετάθην
předkládat (39, 2p)
πρότερος, -α, -ον dřívější ◊ πρότερον (adv.) dří-
ve (2, 1)
προτιμῶ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην
zvláště si vážit, dávat přednost (13, 7p)
πρώην nedávno (10, 1)
πρώτος, -η, -ον první (5, 3) ◊ (τὸ) πρώτον (adv.)
nejprve (19, 1)
πετρόν, -οῦ, τό pero (6, 7p)
πτωχός, -οῦ, ὁ chudák, ubozák, žebrák (10, 1)
πυκνός, -ή, -όν hustý, častý (35, 10)
πυνθάνομαι, πεύσομαι, ἐπυθόμην, πέπυσμαι, —
(dm.) dovídat se, zjišťovat (4, 1)
πῦρ, πυρός, τό oheň (27, 8)
πυρός, -οῦ, ὁ pšenice (34, 18p)
πυρῶ, -οῦν, -ώσω, -ωσα, -ωκα, -ωμαι, -ώθην pálit
(24, 8p)
πωλῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, —, —, -ήθην prodávat
(14, 3)
πῶποτε kdy(koliv), kdy (jen) (21, 3); někdy, kdysi
(29, 7p)
πῶς jak (3, 1) ◊ πῶς γάρ; jak také? jak by také
mohl? (10, 7p)
πῶς (enkl.) nějak (34, 6)

P

ῥάδιος, -α, -ον snadný (20, 5)
ρεῦμα, -ατος, τό proud, výbuch (27, 22p)
ρέω, ρυήσομαι, ἐρρύην, ἐρρύηκα, —, — téci (27, 8)
ρήγνυμι, ρήξω, ἔρρηξα, ἐρρηχα (intr.: ἔρρωγα),
ἔρρηγμαι, ἐρράγην roztrhat, rozbít (37, 2)
ρητορική (τέχνη), -ής, ἡ řečnictví (13, 8p)
ρήτωρ, -ορος, ὁ řečník (10, 5)
ρίπτω, ρίψω, ἔρριπα, ἔρριμαι, ἐρρίφθην
házet (22, 9)
ροή, -ής, ἡ tok, proud (27, 16p)
ρύαξ, -ακος, ὁ proud (lávy, vody) (27, 19p)
ρύομαι, -σομαι, εἰρυσάμην, —, ἐρρύσθην (τινά τι-
νος) ochránit, uchránit někoho před něčím, od ně-
čeho (8, 14p)

Σ

σαίνω, σανῶ, ἔσηνα, —, —, — vrtět ocasem (6, 6p)
σακίον, -ου, τό pytel (1, 6p)

σαλεύω, -σω, -σα, —, -μαι, -θην třást (30, 19p)
σατράπης, -ου, ὁ satrapa (7, 4p)
σε (enkl.) ak. sg. os. zájm. σύ (3, 1)
σεαυτοῦ, -ής, -οῦ tvůj (8, 11)
σέβω, —, —, —, —, — ctít (21, 1)
σεμνός, -ή, -όν ctihodný (6, 5)
σήμα, -ατος, τό znamení, náhrobek (34, 10)
σημαίνω, σημανῶ, ἐσήμηνα, σεσήμαγκα, σεσή-
μασμαι, ἐσημάνθην dávat znamení, znamenat
(12, 7)
σημέα (σημεία), -ας, ἡ standarta, korouhev ◊ ὑπὸ
σημέαις τινὸς στρατεύεσθαι bojovat pod
něčími korouhvemi (tj. v něčím vojsku) (39, 29p)
σημεῖον, -ου, τό znamení (19, 4)
σήμερον dnes (25, 10)
σιτίον, -ου, τό obilí; přen. i chléb, jídlo (4, 14p)
σίτος, -ου, ὁ jídlo, obilí (30, 6)
σκανδαλίζω svádět (ke zlému), pokoušet (8, 13p)
σκευάζομαι, -σομαι, -σάμην, -σμαι, — připravit
se (36, 13p)
σκευόρος, -ου, ὁ nosič (23, 12p)
σκηνή, -ής, ἡ stan (2, 4)
σκηνῶ, -οῦν, -ώσω, -ωσα, -ωκα, —, — stanovat, tá-
bořit, sídlit (17, 2)
σκήπτρον, -ου, τό hůl jako odznak důstojnosti,
zezlo (13, 7)
σκιᾶ, -ᾶς, ἡ stín (7, 4)
σκληρός, -ά, -όν tvrdý (24, 3)
σκοπῶ, -εῖν, σκέψομαι, ἐσκεψάμην, ἐσκεμμαι,
ἐσκήφθην (pozd. tvary: -ήσω, -ησα, —, -ημαι,
-ήθην) pozorovat, zkoumat (15, 5); zjišťovat,
uvažovat (25, 2)
σκότος, -ους, τό tma, temnota (13, 2p)
σκοτῶ, -οῦν, -ώσω, —, -ωμαι, -ώθην zatmít, osle-
pit; (pas.) být v mdlobách (mít tmu před očima)
(32, 19p)
σμικρός, -ά, -όν variantní podoba adj. μικρός (9, 4p)
σοῖ dat. sg. os. zájm. σύ (4, 1)
σός, σή, σόν tvůj (33, 7)
σοῦ gen. sg. os. zájm. σύ (7, 1)
σοφία, -ας, ἡ moudrost (15, 2)
σοφιστής, -οῦ, ὁ učitel moudrosti (spec. výřečnos-
ti), sofista (12, 32p)
σοφός, -ή, -όν moudrý (1, 2b)
σπείρω, σπερῶ, ἔσπειρα, ἔσπαρκα, ἔσπαρμαι,
ἐσπάρην sít, sázet (8, 8)
σπέρμα, -ατος, τό semeno (34, 4)
σπεύδω, σπεύσω, ἔσπευσα, ἔσπευκα, ἔσπευσμαι,
— spěchat (18, 6)
σπήλαιον, -αίου, τό jeskyně (12, 3)
σπονδαί, -ῶν, αἱ smlouva (2, 1)

σπουδάζω, -άσομαι, -ασα, -ακα, -σμαι, -σθην spēchat, snažit se (27, 5)	συμμαχίς, -ίδος, ή přechýlená ženská podoba subst. σύμμαχος (19, 6p)
σπουδαίος, -α, -ον pilný, řádný, náležitý (16, 1)	σύμμαχος, -ου, ó spojenec (2, 1) ◊ σύμμαχον δόρυ spojenecké vojsko (dosl. spojenecké kopí) (37, 7p)
σπουδή, -ής, ή snaha, úsilí, spēch (16, 6)	συμμείγνυμι, -(ε)ίξω, -ξα, -μέμιχα, -μέμειγμαί, -είχθην připojovat se, přibližovat se, spojovat se (23, 17p)
στάδιον, -ου, τό běžecká dráha, stadion (délková jedn.: asi 185 m) (15, 1)	συμπίπτω, -πεσοῦμαι, -έπεσον, -πέπτωκα, —, — zhroutit se (1, 1)
σταθμός, -οῦ, ó statek (17, 3)	συμπορεύομαι, -εῦσομαι, -ευμαι, -εὔθην (dp.) kráčet, cestovat spolu (4, 1)
στάσις, -εως, ή rozvrat, vzpoura, povstání, nepokoj (18, 2)	συμφέρω, -οίσω, -ήνεγκον, -ενήνοχα, -ενήνεγμαί, -ηνέχθην být prospěšný (22, 6)
στέγη, -ης, ή střecha, dům (17, 2)	σ(ξ)υμφορά, -ᾶς, ή osud, štěstí (33, 2)
στέλεχος, -ους, τό pařez, pecivál (23, 10p)	σύν (τινί) s (2, 1)
στέλλω, -ελῶ, ἔστειλα, ἔσταλκα, ἔσταλμαι, ἔστέλλην posílat (28, 4)	συν(συν)αντῶ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, —, —, — (τινί) setkat se, potkat (20, 4)
στέρνον, -ου, τό hruď, prsa (6, 2)	συνάπτω, -ψω, -ψα, —, —, — spojovat ◊ σ. μάχην zahájit bitvu (29, 19p)
στήλη, -ης, ή sloup (4, 10p)	σύνειμι, -έσομαι, -εγενόμην, -γέγονα, —, — (τινί) být s, zacházet s (6, 5)
στοά, -ᾶς, ή slouponá síň (22, 1)	συνεπιτελῶ, -εἶν, -ῶ, -εσα, -εκα, -εσμαι, -έσθην společně dokončit (29, 28p)
στρατεία, -είας, ή vojenské tazení, výprava (21, 4)	συνέπομαι, -έψομαι, -εσπόμην, — (dm.) jít s, doprovázet (5, 1)
στράτευμα, -ατος, τό vojsko (37, 6)	σύνεργος, -ου, ó pomocník, společník (6, 11p)
στρατεύω, -εὔσω, -ευσα, -ευκα, -ευμαι, — táhnout do pole (6, 4)	συνέρχομαι, -ειμι, -ήλθον, -ελήλυθα, —, — sejít se (35, 4)
στρατηγία, -ας, ή vedení vojska (28, 11p)	σύνεσις, -εως, ή schopnost, důmysl, porozumění (18, 1)
στρατηγός, -οῦ, ó vojevůdce (2, 1)	συνέστιος, -ίου, ó druh, společník (6, 7)
στρατιά, -ᾶς, ή vojsko (2, 1)	συνεφάπτομαι -ψομαι, -ηψάμην, -ήμμαι, — (τινός) být zapojen, mít účast, přiložit ruku (k dílu) (29, 27p)
στρατιώτης, -ου, ó voják (5, 1)	συνεχής, -ές nepřetržitý, souvislý (18, 1) ◊ συνεχές (adv.) neustále, ustavičně, pořád (34, 25p)
στρατός, -οῦ, ó vojsko (23, 4)	συνέχω, -σχήσω, -έσχον, -έσχηκα, -έσχημαι, — zadržovat (4, 6p)
στρέφω, -ψω, -ψα, ἔστροφα, ἔστραμμαί, ἔστράφην točit, obracet (26, 4)	συνηγορία, -ας, ή obrana, obhajoba, obhajování (24, 28p)
σύ ty (6, 4)	σ(ξ)υνήμι, -ήσω, -ήκα, -εἶκα, -εἶμαι, -εἶθην vnímat, chápat (33, 2)
συγγενής, -ές příbuzný (25, 11)	συνίστημι, -στήσω, -έστησα, —, —, -εστάθην sestavit, uspořádat (34, 3)
συγγίγνομαι, -γενήσομαι, συνεγενόμην, συγγέγονα, —, — (τινί) setkat se s (10, 1)	συνοδοιπóρος, -ου, ó souputník, společník na cestě (24, 14p)
συγγραφεύς, -έως, ó spisovatel (24, 22p)	σύνοιδα (prf. s prez. význ.), συνείσομαι (συνειδήσω), —, —, — (τινί; s ptc.) vědět o někom něco, vědět o někom, ze (29, 15p) ◊ σύνοιδα (έμαυτῶ) být si vědom (25, 3)
συγκλητικός, -οῦ, ó senátor (39, 30p)	
σύγκλητος (sc. βουλή), -ου, ή (římský) senát (39, 15p)	
συζητῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην spolu se tázat, spolu hledat (25, 3p)	
συγχωρῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην souhlasit, přistoupit nač (7, 2)	
συλλαμβάνω, -λήψομαι, -έλαβον, -είληφα, συνείλημμαι, συνελήφθην uchopit, zajmout, zatknout, zmocnit se (7, 2)	
συλληπτεῖρα, -ας, ή společnice, pomocnice (6, 21p)	
σύλλογος, -ου, ó shromáždění, shromáždění (28, 6p)	
συμβαίνει, συμβήσεται, συνέβη, συμβέβηκε, —, — přihodit se (1, 1)	
συμβάλλομαι, -λοῦμαι, -βέβλημαι, -εβλήθην domnívat se, zvažovat (38, 24p)	
συμβουλευώ, -εὔσω, -ευσα, -ευκα, -ευμαι, -εὔθην radit (18, 7)	

συνόμνυμαι, —, -ωμοσάμην, -μώμοσται, — spiknout se (39, 13p)
 σύνοπτος, -ον viditelný, který se dá vidět (3, 20p)
 συνουσία, -ας, ή společné pobývání, bytí pospolu (5, 15p)
 συντάττω, -ξω, -ξα, -χα, -γμαι, -χθην přikázat (29, 32p)
 συντελώ = τελῶ (20, 15p)
 σύντροφος, -ον (τινὶ) domáci (zvíře) (33, 25p)
 σύσκηνος, -ου, ὁ společník ve stanu (28, 27p)
 σ(ξ)υστρατεύω, -σω, -σα, -κα, -μαι, — podílet se na válečné výpravě (31, 41p)
 σφάλλομαι, -λοῦμαι, -λόμην, -λμαι, — mýlit se, chybovat (28, 2)
 σφάλλω, -αλώ, ἔσφηλα, ἔσφαλκα, ἔσφαλμαι, ἔσφαλην viklat, přivádět do záhuby (28, 2)
 σφάττω, σφάζω, -αξα, -αχα, -αγμαι, -άγην zabít (9, 2)
 σφόδρα velice, velmi (18, 2)
 σφοδρῶς (adv.) silně (7, 14p)
 σφῶν, σφίσι(ν), σφᾶς gen., dat. a ak. refl. zájm. 3. os. pl. (21, 3)
 σχεδόν skoro, téměř, možná (26, 6)
 σχηματίζω, -ιῶ, -ίσα, -ικα, -ισμαι, -ίσθην upravit, dát něčemu vzhled (17, 3)
 σχολαστικός, -οῦ, ὁ označení komické postavy, učený hlupák (27, 11p)
 σώζω, σώσω, ἔσωσα, σέσωκα, σέσω(σ)μαι, ἐσώθην zachránit (17, 5)
 σῶμα, -τος, τό tělo (8, 2p; 9, 5)
 σωτηρία, -ίας, ή záchrana, spása (2, 1)
 σωφρονῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — být moudrý, rozumný (29, 5)
 σωφροσύνη, -ης, ή zdravý rozum, rozvaha, zdrženlivost (5, 2)
 σόφρων, -ον rozumný (10, 3)

T

τάλαντον, -ου, τό talent, hřivna (váhová jednotka odpovídající 25 i více kg) (13, 9)
 τᾶλλα (τᾶλλα) jinak (21, 4)
 ταμειῖον, -ου, τό pokoj (37, 26p)
 τάξις, -εως, ή řád, uspořádání (19, 1)
 ταπεινός, -ή, -όν ubohý, bídný (18, 2)
 ταπεινότης, -τος, ή bída, chudoba (22, 26p)
 ταραάττω, -άξω, -αξα, -αχα, -αγμαι, -άχθην děsit, strašit (12, 3)
 τάττω, τάξω, ἔταξα, τέταχα, τέταγμαι, ἐτάχθην určit, stanovit (8, 2)
 ταῦρος, -ου, ὁ býk (17, 4)
 ταῦτα nom./ak. pl. n. ukaz. zájm. οὗτος (2, 15p)

ταύτη (adv.) tam (38, 6)
 ταύτης gen. sg. f. ukaz. zájm. οὗτος (5, 17p)
 τάχα (adv.) zanedlouho, brzy (1, 5p); snad (29, 12p)
 ταχύς, -εῖα, -ύ rychlý (18, 4) ◊ ταχύ (adv.) rychle (17, 5)
 τε - καί i - i (1, 1)
 τειμῶ = τιμῶ (39, 23p)
 τεῖνω, τενῶ, ἔτεινα, τέτακα, τέταμαι, ἐτάθην napínat, rozprostírat (18, 3)
 τεῖχος, -ους, τό zeď, hradba (15, 2)
 τεκμήριον, -ου, τό důkaz, doklad (2, 1)
 τέκνον, -ου, τό dítě (10, 9)
 τέλειος, -α, -ον dokonalý, zralý, úplný (15, 3)
 τελειοῦμαι, -οῦσθαι, -ώσομαι, —, -ώθην dospět, vyříst (39, 6p)
 τελευταῖος, -α, -ον poslední (19, 1) ◊ (τὸ) τελευταῖον (adv.) nakonec (23, 6p); naposled (29, 4p)
 τελευτή, -ῆς, ή konec (4, 2)
 τελευτῶ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην končit, zemřít (7, 1)
 τέλος, -ους, τό konec (12, 7p); úřad (15, 4) ◊ τέλος (adv.) nakonec (6, 4p)
 τελῶ, -εῖν, τελῶ, -εσα, -εκα, -εσμαι, -έσθην ukončit (19, 7)
 τέμνω, τεμῶ, ἔτεμον, τέτμηκα, -ημαι, -ήθην kácet, porazit (29, 3)
 τέρπω, τέρω, ἔτερψα, —, —, — (τινὰ) dělat radost, potěšení (9, 4)
 τετράπουον, -ποδος, τό čtvernožec, zvíře (15, 20p)
 τετράπους, -ποδος, ὁ, ή čtvernohý (39, 3p)
 τέχνασμα, -ατος, τό lest (36, 21p)
 τέχνη, -ης, ή umění (6, 3) ◊ τ. κακή úklad (27, 5p)
 τεχνίτης, -ου, ὁ řemeslník, umělec (12, 13p)
 τηλικούτος, -αῦτη, -οῦτο tak velký (starý) (37, 8)
 τηρῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην hlídat (37, 13p)
 τι (enkl.) něco (4, 1); nějak (31, 25p)
 τί (táz. zájm.) proč (3, 1); co (1, 14p; 4, 1)
 τίθημι, θήσω, ἔθηκα, τέθηκα, κείμαι, ἐτέθην klást, stavět, pokládat (32, 1)
 τίκτω, τέξομαι, ἔτεκον, τέτοκα, —, — rodit (8, 4)
 τιμή, -ῆς, ή důstojnost, pocta, cena (2, 2a)
 τίμιος, -ία, -ιον vážený, ctěný, cenný (8, 3a)
 τιμῶ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην ctít, vážit si (16, 8); odhadovat, počítat, (med. kauzativní) nechat se spočítat (39, 24p)
 τιμωρία, -ας, ή pokuta (30, 4)
 τιμωροῦμαι, -εἰσθαι, -ήσομαι, -ησάμην, -ημαι, — (τινά τι) pomstít se, potrestat (24, 1)
 τιμωρῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην pomstít, zastat se (24, 1)
 τινὲς (enkl.) nom. pl. m./f. neurč. zájm. τις (2, 13p)

τινὶ (enkl.) dat. sg. všech rodů neurč. zájm. τις (10, 1p)
 τίνος gen. sg. všech rodů táz. zájm. τίς (10, 29p)
 τις (enkl.) nějaký, někdo (1, 1); asi, přibližně
 (u číslovek) (31, 39p)
 τίς (táz. zájm.) kdo (4, 2)
 τοι (enkl.) jistě, právě (5, 4)
 τοιαῦτα nom./ak. pl. n. ukaz. zájm. τοιοῦτος (3, 7p)
 τοίνυν a tak, tedy (9, 5)
 τοιόσδε, τοιάδε, τοιόνδε takový (16, 3)
 τοιούτοις dat. pl. m./n. ukaz. zájm. τοιοῦτος (4, 7p)
 τοιοῦτος, -αῦτη, -οὔτο(v) takový (9, 1)
 τόκος, -ου, ὁ potomek, včelí plod (26, 6p)
 τόλμη, -ης, ἡ oporná zvlivost (12, 19p)
 τολμῶ, -ᾶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην odvážit
 se (22, 1)
 τοξεύω, -σω, -σα, —, —, -θήν vystřelit šíp (33, 15p)
 τοξική (τέχνη), -ῆς, ἡ lučičnické umění, doved-
 nost (33, 14p)
 τόξον, -ου, τό luk (33, 5)
 τοξότης, -ου, ὁ lučičník (6, 2)
 τόπος, -ου, ὁ místo (21, 3)
 τοσόσδε, τοσῆδε, τοσόνδε tak mnoho (38, 5)
 τοσοῦτος, τοσαύτη, τοσοῦτο(v) takový, tak velký
 (12, 2)
 τότε, ὅτε tehdy, když (6, 6)
 τοῦτο nom. sg. n. ukaz. zájm. οὗτος (2, 3p)
 τοῦτοις dat. pl. m./n. ukaz. zájm. οὗτος (5, 13p)
 τοῦτον ak. sg. m. ukaz. zájm. οὗτος (6, 9p)
 τοῦτω dat. sg. m./n. ukaz. zájm. οὗτος (6, 25p)
 τοῦτων gen. pl. m./n. ukaz. zájm. οὗτος (5, 7p)
 τραγῳδοποιός, -οῦ, ὁ tvůrce tragédií, dramatik
 (12, 23p)
 τράπεζα, -ης, ἡ stůl (10, 1)
 τραῦμα, -ατος, τό rána (28, 30p)
 τραχύς, -εῖα, -ύ drsný (35, 10)
 τρεῖς, τρία tři (18, 2)
 τρέμω, —, —, —, —, — chvět se, třást se, bát se (3,
 1)
 τρέπομαι, τρέψομαι, ἐτραπόμην, τέτραμμαι, —
 obrátit se (6, 5) ◊ τρέπομαι ὁδόν vydat se na
 cestu (6, 5)
 τρέπω, τρέψω, ἔτρεψα, τέτροφα, τέτραμμαι, ἐτρέ-
 πην obracet (6, 5)
 τρέφω, θρέψω, ἔθρεψα, τέτροφα, τέτραμμαι,
 ἐτρέφην živit, vychovávat (6, 4)
 τρίς třikrát (27, 8)
 τρίτος, -η, -ον třetí (18, 2) ◊ τρίτον (adv.) potřetí
 (39, 3)
 τρόπαιον, -ου, τό pomník vítězných bitev, zna-
 mení vítězství (2, 2p)
 τροπή, -ῆς, ἡ útěk (37, 8p)

τρόπος, -ου, ὁ způsob (15, 5) ◊ τίνα τρόπον; ja-
 kým způsobem? jak? (25, 2)
 τροφή, -ῆς, ἡ potrava, obživa (31, 3)
 τροφός, -οῦ, ἡ kojná, chůva (9, 3)
 τυγχάνω, τεύξομαι, ἔτυχον, τετύχηκα, —, —
 (s ptc.) právě být, vyskytovat se (náhodou) (13,
 7); (τινός) dosáhnout něčeho (18, 7)
 τυραννίς, -ίδος, ἡ (vláda) tyranida, vláda, násilí
 (35, 8)
 τυραννιῶ, -ᾶν příslušet tyranii, „zavánět“ tyranii
 (35, 15p)
 τύραννος, -ου, ὁ tyran, diktátor (22, 3)
 τυραννῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, — být ty-
 ranem, diktátorem (22, 3)
 τυφλός, -ή, -όν slepý (1, 3)
 τύχη, -ης, ἡ osud, štěstí (2, 2b)

Y

ὑβρις, -εως, ἡ pýcha, ponýšenost (35, 1)
 ὑβριστός, -ή, -όν zrupný (35, 6p)
 ὑγίεια, -ας, ἡ zdraví (35, 5)
 ὕδωρ, ὕδατος, τό voda (20, 6)
 ὑετός, -οῦ, ὁ déšť (20, 3)
 υἱός, -οῦ, ὁ syn (5, 2)
 ὑμᾶς ak. pl. os. zájm. ὑμεῖς (5, 1)
 ὑμεῖς vy (2, 1)
 ὑμέτερος váš (5, 1)
 ὑμῖν dat. pl. os. zájm. ὑμεῖς (2, 4)
 ὑπαίθριος, -ον (ten, kdo je) pod širým nebem (17,
 7p)
 ὑπακούω, -σομαι, -σα, -ακήκοα, -ήκουσμαι,
 -ηκούσθην (τινὶ) naslouchat (28, 6)
 ὑπάρχω, -ᾶρξω, -ηρξα, -ηρχα, —, — být přítomen,
 vyskytovat se, být (12, 5); (ἐκτός τινος) nepatřit
 k někomu nebo něčemu, být mimo něčeho (12, 22p);
 začít (24, 9p)
 ὑπατικός, -ή, -όν konzulský (39, 25p)
 ὑπατος, -ου, ὁ konzul (39, 21p)
 ὑπείκω, -εἶξω, -εἶξα, —, —, — (τινός) ustupovat
 v něčem, od něčeho (12, 5p)
 ὑπέρ (τινός) za něčím, o něco (5, 3)
 ὑπερβάλλω, -λῶ, -λον, -βέβληκα, -βέβλημαι,
 -εβλήθην (τι) překračovat, přehánět (20, 9p)
 ὑπερβολή, -ῆς, ἡ nadmíra, extrém, přemíra (10, 1)
 ◊ ἐς (εἰς) ὑπερβολήν neobyčejně, nadmíru
 (10, 3p) ◊ καθ' ὑπερβολήν příliš, extrémně
 (18, 6p)
 ὑπερεκχύ(ν)ομαι bohatě překypovat, přelévat
 se (30, 20p)
 ὑπερήμιος, -ου nadpoloviční (23, 15p)
 ὑπεροχή, -ῆς, ἡ nadbytek (18, 2)

ὑπισχνούμαι, -εἶσθαι, ὑποσχίσομαι,
 ὑπεσχόμην, ὑπέσχημαι (dm.) příslibit, dát slib
 (20, 3)
 ὕπνος, -ου, ó spánek (30, 6)
 ὑπό (τινὶ) pod něčím, v něčem (7, 4); (τινὸς) od (u
 pas.) (5, 5); pod něčím (21, 3)
 ὑποδέχομαι, -ξομαι, -ξάμην, -γμαι, (-χθην) přij-
 mout (37, 35p)
 (ὑπο)δῶ, -εἶν, δήσω, ἔδησα, δέδεκα, δέδεμαι, ἐδέ-
 θην obouvat se, zavazovat obuv (36, 1)
 ὑποζύγιον, -ίου, τό tazné zvíře, soumar (23, 4)
 ὑποκάτω (τινὸς) vespod, pod (37, 12p)
 ὑποκρίνομαι = ἀποκρίνομαι (31, 15p)
 ὑποστρέφω, -ψω, -ψα, -έστροφα, -έστραμμαι,
 -εστράφην vracet se, obracet se (26, 16p)
 ὑποτυγχάνω, -τεύξομαι, -έτυχον, —, —, — odpo-
 vědět, skočit do řeči, přerušit (17, 3)
 ὕστερον později (4, 1)
 ὑφίεμαι, -ήσομαι, -εἴμην, -ειμαι, — připustit, při-
 znat si (33, 6)
 ὑφίημι, -ήσω, -ήκα, -εἶκα, -ειμαι, -εἴθην připustit,
 přiznat (33, 6)
 ὑφίσταμαι, ὑποστήσομαι, ὑπεστάμην, —, — vzít
 něco na sebe, podstoupit (34, 4)
 ὕψος, -ους, τό výška (29, 4)

Φ

φαίνομαι, -νοῦμαι, πέφηνα, πέφασμαι, ἐφάνην
 (dp.) ukazovat se, zdát se (29, 4)
 φαίνω, φανῶ, ἔφηνα, πέφαγκα, πέφασμαι, ἐφάν-
 θην ukazovat (1, 1)
 φαλακρός, -ή, -όν holohlavý (26, 3p)
 φάναι inf. préz. sl. φημί (5, 12p)
 φανερός, -ά, -όν zjevný, patrný (15, 5)
 φαρμακεύω, —, -σα, —, —, — poskytovat léčebný
 prostředek, léčit (13, 10p)
 φάρμακον, -ου, τό lék, jed (11, 6)
 φασί(ν) 3. os. pl. ind. préz. sl. φημί; prý (2, 6)
 φαύλος, -η, -ον špatný, nedostatečný (11, 4)
 φειδωλός, -ή, -όν (τινὸς) šetrný (8, 2)
 φερέοικος, -ον vezoucí (nesoucí) dům (15, 10p)
 φέρομαι, οἶσομαι, ἐνήνεγμαι, ἠνέχθην spēchat,
 utíkat (8, 1p)
 φέρω, οἶσω, ἠνεγκον, ἐνήνοχα, ἐνήνεγμαι, ἠνέχ-
 θην nést (1, 1); nést náklady, platit (34, 8p)
 φεύγω, φεύξομαι, ἔφυγον, πέφευγα, —, — utíkat
 (2, 1)
 φημί, φάναι, φήσω, ἔφηνα (nepr. ipf. ἔφην), —, —,
 — říkat (12, 6)
 φησὶ(ν) 3. os. sg. ind. préz. sl. φημί (2, 4)

φθάνω, φθήσομαι, ἔφθασα, -κα, —, — (s ptc.) pře-
 dejít, předstihnout (26, 6)
 φθόνος, -ου, ó nenávist (5, 3)
 φιλόανθρωπος, -ον laskavý, vlídný, který má rád
 lidi (2, 18p)
 φίλαρχος, -ον ten, kdo miluje vládnutí (30, 15p)
 φιλία, -ας, ἡ přátelství (6, 5)
 φίλος, -ου, ó přítel (1, 1)
 φιλόσοφος, -ου, ó filosof (1, 4)
 φιλοτιμία, -ας, ἡ ctizádost (5, 11p)
 φιλότιμος, -ον ctizádostivý (30, 16p)
 φιλοχρήματος, -ον ten, kdo miluje majetek (30,
 12p)
 φιλῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήθην mít rád
 (12, 1); obvykle dělat (17, 7)
 φλέγω, -ξω, -ξα, —, -γμαι, -χθην (-γην) planout,
 pálit (7, 15p)
 φοβερός, -ά, -όν strašný (12, 3) ◊ φοβερὸν ἀπο-
 βλέπω vyplašeně se rozhlížet (12, 17p)
 φόβος, -ου, ó strach (13, 8)
 φοβοῦμαι, -εἶσθαι, -ήσομαι, -ημαι, -ήθην bát se
 (5, 6)
 φοῖνιξ, -κος, ó datle (32, 8p)
 φοιτητής, -οῦ, ó zákl, student (10, 24p)
 φοιτῶ, -ᾶν, φοιτήσω, ἐφοίτησα, —, —,
 pravidelně navštěvovat (35, 10)
 φονεύω, -εύσω, -ευσα, -ευκα, -ευμαι, -εὔθην zabít
 (16, 8)
 φονικός, -ή, -όν týkající se vraždy (37, 17p)
 φόνος, -ου, ó vražda (19, 1)
 φόρτος, -ου, ó náklad (1, 1)
 φορτίον, -ου, τό náklad (1, 4p)
 φραγμός, -οῦ, ó plot (17, 6)
 φράζω, φράσω, -ασα, -ακα, -ασμαι, -άσθην říkat
 (7, 3)
 φρέαρ, -ατος, τό studna (34, 22p)
 φρήν, φρενός, ἡ duch, mysl, rozum (29, 1)
 φρόνιμος, -ον rozumný (5, 7)
 φροντίζω, -ιῶ, -ισα, -ικα, -ισμαι, -ίσθην (τινὸς)
 starat se (1, 1)
 φρονῶ, -εἶν, -ήσω, -ησα, -ηκα, —, — myslet, roz-
 vazovat (18, 6)
 φύλαξ, -κος, ó strážce (9, 1)
 φυλάττομαι, -ξομαι, -ξάμην, -γμαι, — (μή) vy-
 stříhat se, aby ne (38, 3)
 φυλάττω, -άξω, -αξα, -αγαμαι, -άχθην hlídat,
 střežit, respektovat (14, 5)
 φυλή, -ῆς, ἡ kmen, okrsek (34, 7p)
 φύλλον, -ου, τό list (17, 1)
 φύομαι, -σομαι, ἔφυον, πέφυκα, —, — zrodit se, na-
 rodit se (27, 2)

φύσις, -εως, ή fyzická nebo duševní vlastnost (9, 1p); příroda, přirozenost (18, 1)
φυτεύω, -σω, -σα, -κα, -μαι, -θην pěstovat, vychovávat (7, 11p)
φύω, φύσω, ἔφυσα, —, —, — rodit, plodit (8, 4)
φώνη, -ης, ή hlas (22, 2)
φῶς, φωτός, τό světlo (25, 5)

X

χαίρω, χαίρησώ, —, κεχάρηκα, —, ἐχάρην
radovat se (1, 1) ◊ χαίρε, χαίρετε buď zdráv, buďte zdraví (1, 1)
χαίτη, -ης, ή hřívá (12, 16p)
χαλεπός, -ή, -όν těžký, obtížný (3, 1)
χαλινός, -οῦ, ὁ uzda (6, 15p)
χάριν (τινός, postpoz. předl.) kvůli, pro (15, 3)
χάρις, -ιτος, ή milost, vděk, dík (26, 6)
χάσμα, -ατος, τό spára, skulina, díra (21, 3)
χείρ, -ός, ή ruka (10, 10)
χειρὸν ak. sg. n. kompar. adj. κακός ve funkci adv. hůř (9, 10p)
χελώνη, -ης, ή želva (24, 23p)
χερσόνησος, -ου, ή poloostrov (15, 1)
χθές včera (25, 10)
χίλιοι, -αι, -α tisíc (23, 4)
χιτών, -ῶνος, ὁ chitón (spodní oděv bez rukávů) (10, 1)
χλανίς, -ίδος, ή ozdobný plášť (31, 1p)
χορηγός, -οῦ, ὁ sponzor chóru (34, 4p)
χρή je třeba, je nutno (5, 1) ◊ χρῆν (χρή ἦν) nebo ἐχρῆν bylo nutné (29, 1)
χρήμα, -τος, τό věc, předmět (10, 1) ◊ τὰ χρήματα, -των bohatství (10, 1)
χρήσιμος, -η, -ον užitečný (20, 6)
χρηστός, -ή, -όν prospěšný, správný (12, 11)
χρόνος, -ου, ὁ čas (3, 4)
χρυσίον, -ου, τό zlato (16, 8p)
χρυσός, -οῦ, ὁ zlato (12, 6)
χρυσοῦς, -ή, -οῦν zlatý (10, 1)
χρῶμαι, χρῆσθαι, χρήσομαι, ἐχρησάμην, κέχρημαι, ἐχρήσθην (τινὶ) užívat (29, 4)
χώρα, -ας, ή země (8, 4)
χωρίζω, -ιῶ, -ισα, -ικα, -ισμαι, -ίσθην rozdělit (19, 6); oddělit, odlišit (22, 3)
χωρίον, -ίου, τό místo (13, 1); pozemek, území (17, 2)
χωρίς (τινός) bez (6, 5)
χωρῶ, -εῖν, -ήσομαι (-ήσω), -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήσθην postupovat, šířit se (24, 4); být v pohybu, téci (27, 15p)

Ψ

ψεύδομαι, ψεύσομαι, ἐψευσάμην, ἔψευσμαι, — lhát (3, 3)
ψευδομαρτυρῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήσθην křivě svědčit (16, 8)
ψεύδω, ψεύσω, ἔψευσα, —, ἔψευσμαι, ἐψεύσθην klamat (3, 3)
ψήφισμα, -ατος, τό výsledek hlasování (22, 3p)
ψυχή, -ής, ή duše (8, 3a)
ψύχος, -ους, τό zima, chlad (30, 30p)

Ω

ὠδε takto (16, 1) ◊ ὠδέ πως asi takto, takto nějak (1, 2p)
ὠκεανός, -οῦ, ὁ Ókeán (4, 12p)
ὠκύς, -εῖα, -ύ rychlý (18, 6)
ὦν, οὔσα, ὄν ptc. préz. sl. εἶμι (13, 8)
ὦρα, -ας, ή hodina, čas (8, 9)
ὦς protože (2, 1); jak, když (6, 2); (s ptc. fut.) aby (7, 1); (se superlativem) co možná nej- (9, 3); asi (u číselného údaje) (15, 1); (s konj.) aby (20, 1); (s ptc.) (proto)že prý (20, 4) ◊ ὡς εἰπεῖν abych tak řekl (10, 2) ◊ ὡς (ἔπος) εἰπεῖν takřka (19, 1) ◊ ὡς συνελδόντι εἰπεῖν krátce, stručně řečeno (37, 6) ◊ ὡς ἐμοὶ δοκεῖν podle mého názoru, jak se mi zdá (38, 6) ◊ ὡς πρὸς jako na, s ohledem na (4, 17p)
ὠσαύτως právě tak (11, 4)
ὥσπερ, ὡς tak jako (2, 1)
ὥστε takže, a tak (2, 1)
ὠφέλιμος, -η, -ον užitečný, potřebný (15, 5)
ὠφελῶ, -εῖν, -ήσω, -ησα, -ηκα, -ημαι, -ήσθην (τινὰ) pomáhat, prospívat (15, 5)